

Otrdiena ● 2025. gada 28. janvāris

CENA tirdzniecībā 1,10 EUR

Kultūras namam – 70 6.

Loreta: “Ar svarcelšanu ieteica nodarboties mamma. Gribu aizbraukt uz Eiropu un tur kaut ko vinnēt.”

Ar paceltu galvu prezentē sevi

Īpaši lepojas ar Loretu. Balvu Sporta skolas direktore Ludmila Beļikova, lūgta atklāt, kurš no daudziem mūsu sportistu sasniegumiem izceļams īpašāk, atzina, ka prieks par visu bērnu panākumiem: “Noteikti jāizceļ svarcelšanas grupas audzēkne LORETA CIUKORE, kura uzstādījusi vairākus Latvijas rekordus un ir Latvijas čempione.” Treneris Varis Sārtaputnis Loretu raksturo kā ļoti uzcītīgu un čaklu jauniešu, piebilstot: “Būtisks ir vecāku atbalsts.” Savukārt piecu Latvijas rekordu svarcelšanā īpašniece Loreta (foto), atbildot uz jautājumu, kā viņai viss izdodas, kautrīgi atzina: “Nezinu.”

Edgars Gabranovs

24.janvārī Balvu Kultūras un atpūtas centrā norisinājās Balvu Sporta skolas svinīgais apbalvošanas pasākums “Jaunatnes Sporta laureāts 2024”, kurā godināja veiksmīgākos jauniešus 10 sporta veidos.

Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs sportistiem teica ‘paldies’ par to, ka Balvu novada vārdu nes ārpus novada robežām: “Tāpat priecājamies par Latvijas panākumiem kinematogrāfijā. Mēs brīnāmies, kā vienkārši latviešu zēni uzdrīkstējās uzburt filmu “Straume”. Arī šajā zālē, šķiet, ir vienkārši zēni un meitenes ar izciliem treneriem, kas uzdrīkstas un panāk augstus rezultātus. Dzīvē ļoti liela nozīme ir ieradumiem. Tie ieradumi, ko jaunieši iegūst, mācoties sporta skolā, paliek visam mūžam. Novēlu attīstīt ieradumus, un Balvu novads, kā arī Latvija, būs daudz veiksmīgāks.”

Apbalvošanas ceremonijā noslēgumā Balvu Sporta skolas direktore Ludmila Beļikova,

apsveicot audzēkņus un trenerus, atgādināja, ka sporta skolas prioritātēs ir rakstīts par kvantitāti un kvalitāti: “Kvalitāti mēs redzējam, pasniedzot balvas. Par kvantitāti... Balvu Sporta skola ir lielākā izglītības iestāde mūsu novadā, kurā darbojas 593 audzēkņi un 23 treneri. 2024.gads bija ļoti veiksmīgs finanšu piesaistes gads, jo, sadarbojoties vairākos projektos ar sporta federācijām un pašvaldību, futbola laukumam Balvu stadionā iegādājāties divas pārvietojamās futbola nojumes; Rugāju Sporta centrā izvietots mūsdienīgs, jauns digitālais tablo; Balvu sākumskolas sporta zālē ir jaunas videokameras; ir atbalstītas basketbola un šaušanas nodaļas ar speciālu inventāru. Mūsu darbs nav no tiem vieglākajiem, tāpēc gribu pateikt vislielāko paldies talantīgajiem bērniem un viņu vecākiem, kuri savas atvases regulāri atbalsta, jūt līdzī. Vairāki mūsu audzēkņi ir Latvijas Republikas izlašu kandidāti un dalībnieki, viņi veiksmīgi piedalās treniņnometnēs. Vēlreiz mīļš paldies tiem cilvēkiem, kuri mūs atbalsta. Mēs ar paceltu galvu droši varam prezentēt sevi un pateikt, ka dzīvojam Balvu novada pašvaldībā. Mums taču ir arī zelts ziemas olimpiskajās spēlēs. Lai mierīgs un jauks 2025.gads!”

* Turpinājums 4.lpp.

Bijušos darbiniekus aicina saņemt ielūgumus

8.februārī plkst.19.00 Balvu Kultūras un atpūtas centrs atzīmēs 70 gadu jubileju. Svinot šo svarīgo notikumu Balvu pilsētas 97.dzimšanas dienā, pilsētnieki aicināti iedegt gaismu gan ēku logos, gan cilvēku sirdīs. Tāpat centra vadītāja Dita Nipere aicina visus bijušos kultūras un atpūtas centra darbiniekus būt kopā šajos svētkos: “Lūdzam ienākt un izņemt ielūgumus uz pasākumu līdz 4.februārim Balvu Kultūras un atpūtas centrā. Uz tikšanos vienā gaismā, vienā mīlestībā!”

Mazēkas reģistrēt būs vienkāršāk

23.janvārī Saeima galīgajā lasījumā atbalstījusi Ekonomikas ministrijas izstrādātos grozījumus likumā “Par nekustamā īpašuma

ierakstīšanu zemesgrāmatās”, līdz ar to turpmāk vienkāršotajā procesā uzbūvētas būves, piemēram, nojumes, dārza mājas, pirtis, šķūņus u. tml., varēs reģistrēt Zemesgrāmatā bez būvvaldes lēmuma.

Piešķir naudu tērpiem

23.janvāra Balvu novada domes sēdē deputāti akceptēja lēmumu projektu no pašvaldības 2025.gada budžeta piešķirt finansējumu 1400 eiro apmērā biedrībai “Terpsihora” mūsdienu deju studijas deju tērpu šūšanas pakalpojuma apmaksai. Tērpi paredzēti dalībai XIII Latvijas Skolu un jaunatnes dziesmu un deju svētkos mūsdienu deju lieluzvedumā “Kastaņu puslode”.

Īsziņas

Nākamajā
adugumā

● **Kāzu svinību jaunākās tendences**
Piedalās “Rīga Wedding expo”

● **Erudīcija un atjautība**
*Komandu “Prāta spēles”
Rugājos*

Vārds žurnālistam

Aija Socka

Dažkārt šķiet – lai nonāktu pie labāka rezultāta, ne vienmēr ir jāizgudro, tā teikt, jauns velosipēds. Piemēram, ja runā par izglītības sistēmu un skolēnu lasīt un rakstītprasmi. It kā nekas sarežģīts, proti, lai uzlabotu lasītprasmi, ir jālasa. Vienkārši, vai ne? Pašsaprotami, ka digitālajā laikmetā nedrīkst atteikties arī no modernām tehnoloģijām, bet kāpēc vajadzētu no viena grāvja doties otrā, aizmirstot grāmatas, ir grūti saprotams. Somijā, piemēram, aizvadītajās nedēļās ir atkārtoti runāts par to, ka ar digitāliem resursiem nepietiek, lai attīstītu lasītprasmi, un ir vajadzīgs solis atpakaļ pie grāmatām. Pirms 15 gadiem, kā vēsta plašsaziņas līdzekļi, arī Zviedrijā izlēma skolās grāmatas aizstāt ar datoriem, bet tagad iegulda 104 miljonus eiro, lai atgrieztos pie papīra formāta. Zviedrijā, modernizējot skolas, secināts, ka esot kritušās galvenās prasmes – lasīšana un rakstīšana, tāpēc tagad atkal atgriežas grāmatas. Latvijā bieži dzird amatpersonas runājumus par izglītības kvalitāti, par skolu reorganizāciju un slēgšanu, par monitoringu jeb izglītības kvalitātes vērtēšanu un tam atvēlētiem miljoniem eiro, kur, šķiet, labums būs monitoringa veicējiem, nevis skolēniem. Sarunās izskan, – skolēnu intereses pirmajā vietā, bet tajā pat laikā skolēni un skolotāji nav nodrošināti ar nepieciešamajiem mācību līdzekļiem. Turklāt – kvalitatīviem!

Latvijā

Bojāts optisko šķiedru kabelis. Svētdienas agrā rītā ir bojāts VAS “Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs” Baltijas jūrā esošais zemūdens optisko šķiedru kabelis. Šī centra datu pārraides uzraudzības sistēmā tika fiksēti datu pārraides pakalpojumu traucējumi posmā Ventspils–Gotlande. Šobrīd ir pamats uzskatīt, ka kabelis ir būtiski bojāts un ka bojājums ir ārējas iedarbības. Tāpat atklāts iespējamais vaininieks – kuģis, kurš bija uzņēmis kursu uz Krieviju.

Latgalē slēdz autobusu reisu. Ar šī gada sākumu Latgalē slēgts 21 autobusu reiss, kas raisījis neizpratni daudzos, jo īpaši mazapdzīvoto vietu iedzīvotājos. Politiķi un atbildīgās amatpersonas skaidro, ka slēgti tiek mazāk pieprasītie un finansiāli neizdevīgie reisi. Tikmēr pašiem iedzīvotājiem nekas cits neatliek, kā vien pielāgoties situācijai un pašiem meklēt risinājumus. Uz darbu ar sabiedrisko transportu daudzviet tikt nevar, jo tas nav pieskaņots darba laikam.

Riskē ar dzīvību. Šis gads uz Latvijas autoceļiem ir sācies ļoti traģiski: pāris nedēļu laikā dzīvību zaudējuši astoņi cilvēki. Protams, ir bijuši arī sliktāki gadi un kopumā statistika uzlabojas, tomēr, palūkojoties uz daudziem negadījumiem, rodas daudzi “kāpēc” – kāpēc bija jāriskē, kāpēc bija jābrauc tik pārgalvīgi, kur pazudis pašsaglabāšanās instinkts? Kopīgā statistika paliek labāka, bet tajā pašā laikā šis gads ir iesācies ar divām autobusu avārijām, kurās ir cietuši bērni. Ir bijušas avārijas ar nepilngadīgajiem pie stūres. Cilvēki neizvērtē situāciju un tiešām ļoti nepamatoti riskē ne tikai ar savu dzīvību, bet arī ar līdzcilvēku dzīvībām un veselību.

Ar antibiotikām nedrīkst pašārstēties un dalīties, brīdina ārsti un farmaceiti. Ik gadu Eiropā ir aptuveni 35 000 nāves gadījumu, jo infekcijas ir izraisījuši pret antibiotikām nejutīgi mikroorganismi. Proti, pārmērīga vai nepareiza antibiotiku lietošana var veicināt antimikrobiālās rezistences attīstību – tad kļūst grūti vai pat neiespējami ārstēt līdz šim viegli ārstējamas slimības. Tāpēc antibiotikas ir jālieto pareizi un tikai tad, kad tās tiešām nepieciešamas.

Pircēji jau taujā pēc vietējiem ziediem. Turpinoties siltajai ziemei, tirgū ļaudis jau taujā pēc pirmajiem pavasara ziediem un sāk cīlāt sēklu paciņas. Rīgas Centrālā tirgū vietējos ziedus vēl neredz, pārdevējas norāda uz lielo puķu importu. Tikmēr stādu audzētāji jau sēj vasaras puķes un domā par sortimenta dažādošanu.

/Ziņas no www.lsm.lv/

“Draudzības čemodāns” Medņevā

Svētki teātrim un priekam

Foto - no personīgā arhīva

Kopbilde. “Dažkārt šķiet, ka dzīve ir kā upe, kas plūst te lēni, te straujāk, vietām vispār iegriež krāces, un tad tu brīžiem esi rāms, stabils kuģis, bet citreiz – ļodzīga laiva ar vienu airi. Bet dažkārt šķiet, ka dzīve ir tāda gara, gara pērļu virtene. Un katra pērle ir mirklis, kas bijis ar kaut ko īpašu. “Draudzības čemodāns” šogad notiek jau 14.reizi, un visi jūs, cienijamie aktieri, režisori un apmeklētāji, esat tās pērļītes, kuras veidojat šo pasākumu. Ir jābūt drosmei, lai uzkāptu uz skatuves dejot, dziedāt vai spēlēt teātri. Aktieris, uzkāpjot uz skatuves, var atļauties daudz vairāk, nekā to spēj dzīvē, tā teikt, uz skatuves dzīve ir bez bremsēm,” pasākuma ievadā uzsvēra Skaidrīte Šaicāne.

Aija Socka

18.janvārī ikgadējais dramatisko kolektīvu saiets “Draudzības čemodāns” Medņevas tautas namā jau 14.reizi priecēja režisorus, aktierus un skatītājus ar pozitīvismu un teātra mākslu.

Pasākumā piedalījās vairāki kolektīvi no Balvu, Ludzas, Rēzeknes un Alūksnes novadiem. ““Draudzības čemodāns” Medņevā bija labs atspēriens, lai skaisti iesāktu jaunu gadu ar pozitīviem aktieriem un režisoriem no Rubenjiem, Susājiem, Žiguriem, Gaigalavas, Liepnas, Vectilžas, Briežuciema, Lazdukalna un Salnavas,” teic Medņevas Tautas nama vadītāja SKAIDRĪTE ŠAICĀNE.

Lazdukalna amatierteātra “Zibšņi” režisore ARNITA RAKSTIŅA stāsta, ka uz Medņevas “Draudzības čemodānu” kolektīvs brauc vienmēr: “Tas ir pirmais pasākums jaunajā gadā, tāpēc ir jauda to sākt ar teātra draugiem. Medņevā vienmēr ir jauki, valda sirsnīga un draudzīga atmosfēra. Šogad rādījām skeču par medicīnas tēmu, kā Lazdukalna Anne pie ģimenes ārstes pēc diagnozes nāca. Arī kolēģi bija sagatavojuši interesantus priekšnesumus. Katrs no tiem bija ar savu *odziņu*.” Taujāta par priekšnesumu, kas spilgtāk palicis atmiņā, Arnita teic, ka ļoti patika Rubenju kolektīva (vadītāja Mudīte Maslova) radošā pieeja skečam, kur tika precināta meita. “Meklējot ligavaini meitai, skečā iesaistīja arī skatītājus. Malace Mudīte, jo pati izdomā, rada, domā un spēlē teātri. Prieks, ka laukos teātris dzirksti. Skatītāju zāle bija pārpildīta, kas liecina par to, ka Medņevā mīl teātri,” pārliecināta A.Rakstiņa.

Gaigalavas amatierteātra vadītāja VALENTĪNA DEKSNE pastāstīja, ka pasākumā piedalījās pirmo reizi. Gaigalavieši

rādīja Baibas Jukņevičas skeču “Baumas”. “Bija interesanti vērot citu kolektīvu sniegumu. Prieks par kuplo skatītāju pulku! Paldies Medņevas Tautas nama vadītājai Skaidrītei Šaicānei par uzaicinājumu! Ar patīkamām emocijām atgriezāmies mājās,” atzina V.Deksne, piebilstot, ka gaidīs tikšanos “Draudzības čemodānā” nākamgad. Gaigalaviešu skečā bija stāsts par to, kā ciemā ātri izplatās baumas, atliek tikai katram kaut ko pie stāstītā pielikt klāt. Vērtējot kolēģu sniegumu, režisore teic, ka katram kolektīvam bija kāda *odziņa* sižetā vai aktieru izpildījumā. Valentīnai bijis prieks satikt gan zināmus amatierteātrus, gan iepazīties ar citiem radošiem, līdzīgi domājošiem un teātri spēlēt mīlošiem kolektīviem.

Salnavas amatierteātra vadītāja VALENTĪNA KIRSANOVA atzina, ka kolektīvam ļoti patīk ciemoties Medņevas “Draudzības čemodānā”: “Ja vien nepārklājas pasākumi, cenšamies tur būt, jo “Draudzības čemodāns” ir humora pilns, labi organizēts un atraktīvs pasākums. Medņevā ir ļoti atsaucīga publika – smieklī un aplausi skanēja nepārtraukti! Paldies organizatoriem un pasākuma vadītājai! Visi priekšnesumi bija ļoti interesanti.” Režisorei spilgtāk atmiņā palicis Gaigalavas amatierteātra skečs “Baumas” un Briežuciema oriģinālais priekšnesums.

Liepnas amatierteātra “Troksnis” režisore INESE TOKA atklāja, ka “Draudzības čemodānā” ar kolektīvu piedalījās otro reizi: “Pasākums ļoti patika, tajā valdīja brīva, labestīga un silta atmosfēra. Ierodoties Medņevā, pārņēma sajūta, ka esam ļoti gaidīti. Var teikt, ka mūs apbūra saimnieku un pārējo dalībnieku vienkāršība. Paldies par uzaicinājumu!” Liepnas amatierteātris skatītājus priecēja ar sadzīvīsku ainiņu “Pamestais”.

Foto - no personīgā arhīva

Salnavas amatierteātris. “Mūsu skečs bija par jogas nodarbību. Sanāca gan maza *šaiže*, – vienā brīdī uz skatuves bija jāiezvānās telefonam, bet, kā izrādās, Medņevas Tautas namā sliktā zona, un zvanītājs panikā, jo adresāts nebija sasniedzams. Aktieri gan neapjuka, jo pieraduši pie improvizācijas, un godam izkļuva no situācijas,” atklāja režisore V.Kirsanova (attēlā – no labās).

Saruna ar novada domes deputāti

Tā, kā dzīvojām līdz šim, vairs nedzīvosim

Sanita Karavoičika

“Ar katru gadu arvien vairāk novērtēju cilvēkus, kuri prot sadarboties. Lai nav tā, kā ierasts, – mēs darbojamies paši, bet jūs – paši. Manuprāt, galvenais atslēgas vārds ir ‘kopā’. Kad reizēm kaut ko nesaprotu, palaujos uz to, ko runā pieredzējuši kolēģi. Katru no viņiem sirdi svētīju un ticu, ka pieņemsim pareizo lēmumu, no kura visi būs ieguvēji. Jā, katrs atsevišķi mēs gribam labu, bet katram ir savs redzējums. Lai būtu rezultāts, svarīgi sadarboties, atbalstīt spēcīgos un gados jaunākos, kuri nāks un ar savu vārdu un piemēru parādīs, kā jābūt mūsu pašvaldībā,” teic Balvu novada domes deputāte MARIJA DUĻBINSKA.

Deputātes statuss Jums ir jauna un nebijusi pieredze. Kad un kādēļ nolēmāt pievērsties politikai?

– Mana pievēršanās politikai saistīta ar to, ka daudzus gadus brīvprātīgi darbojos Balvu Teritoriālajā invalidu biedrībā – sākumā kā valdes locekle, pēc tam jau kā valdes priekšsēdētāja. Un jau kopš biedrības dibināšanas bija skaidrs, ka mums nepieciešams ne tikai darboties, bet sadarboties ar pašvaldību un tās iestādēm. Tāds arī bija mans mērķis.

Kāds bijis šis laiks?

– Nekad un nekur neesmu apguvusi prasmes, kā būt deputātes amatā. Man tas bija kaut kas jauns, tādēļ ļoti palāvos uz to, ka esam komanda, startējam no sava saraksta un popularizējam vērtības, kas tuvas katram Latgalē dzimušam un augušam cilvēkam – Dievu, dabu, darbu. Šis nebija viegls laiks, jo nekad nebiju iedomājusies, ka dzīvosim tik ekstrēmos apstākļos, kāds bija kovida laiks. Mana rūpe ikdienā ir bērni, pieaugušie ar īpašām vajadzībām, veci cilvēki un daudz bērnu ģimenes, un tas bija ļoti smags periods. Pašvaldības pieņemtie lēmumi kovida laikā bija tādi paši kā visā valstī, bet arī tā bija jauna pieredze – organizēt darbu pandēmijas apstākļos. Man personīgi tas izrādījās ļoti smagi vēl viena iemesla dēļ – biju un joprojām esmu kategoriski noskaņota pret piespiedu zāļu lietošanu, vakcināciju. Uzskatu, ka nevienam cilvēkam piespiedu kārtā nedrīkst likt lietot medikamentus. Viņam var tikai izskaidrot, bet lēmums jāpieņem cilvēkam pašam. Ne velti katru reizi, stājoties kādā no slimnīcas nodaļām vai uz operāciju, mēs parakstām papīru, ka paši uzņemamies atbildību. Tāpat parakstām dokumentus arī par saviem bērniem. Ja runājam par vakcinām, uzskatu, ka tajā laikā nebija pietiekamu pierādījumu to drošībai, vakcīnas nebija pārbaudītas. Cilvēkiem ar invaliditāti bija jāpieņem smagi lēmumi. Nepagāja laiks, un atkal smags pārbaudījums – piedzīvojām situāciju, kad pavisam tuvu kaimiņos notiek karadarbība. Novadā iebrauca daudz bēgļu, bija jāorganizē darbs pašvaldībā, jāsniedz atbalsts. Nebija viegli.

Šo četru gadu laikā izdevies realizēt kaut vienu no iecerēm, ar kādām kā deputāte stājāties jaunajā amatā?

– Komunikācija ar pašvaldību izveidojās ļoti laba, tādēļ sirdi esmu ļoti pateicīga par atbalstu. Protams, ja paraugāmie valsts mērogā, tad piedzīvojām nepatīkamu pieredzi, kad 2023. gada 31. decembrī beidzās lielais deinstitutionalizācijas projekts (DI), ar kuru daudzus gadus cēlāmie un gājām gulēt. Pirmsākumos tas bija mūsu sapnis bērniem un pieaugušajiem ar garīga rakstura un kustību traucējumiem, jo saņēmām lielāku atbalstu, šos cilvēkus integrējām sabiedrībā, nodrošinājām vides pieejamību. DI projekta ietvaros tika atklāts dienas centrs un grupu dzīvokļi Balvos, Viļakā un Lazdukalnā pagastā. Vairākas reizes ar māmiņām pabijām “Vaduguns” redakcijā un stāstījām, kā mums klājas, kaut gan nemaz tik gludi vienmēr nebija. Pēdējie četri gadi prasīja pilnīgi mainīt domāšanu. Tā, kā dzīvojām līdz šim, šķiet, vairs nedzīvosim nekad, jo mainās pasaule un arī mūsu vieta tajā. Šobrīd mums jāiemācās uzņemties atbildību. Man bija liela interese par novada domē notiekošo, daudz mācījos no kolēģiem deputātiem, bet līdz galam teikt, ka esmu politiķe, par sevi nevaru. Saprātu, ka tas arī nav gluži tas, ko gribu darīt. Man tuva darbošanās mūsu invalidu biedrībā – brīvprātīgais darbs, labdarība un atbalsta sniegšana. Vairāk esmu mazu darbu darītāja – palīdzu kādai ģimenei, un par to vien jau iekšējs prieks sirdi, ka izdevās. Diemžēl deputāti daudzus globālus jautājumus nemaz nevar atrisināt, jo pārāk daudz kas atkarīgs no valsts politikas. Un, ja tā ir tāda, ka lauku un pierobežas reģioniem ir tik mazs atbalsts, kā pašreiz, tad mēs tur neko arī nevaram izdarīt. Lai kaut ko panāktu, jābūt ļoti garam dialogam daudzus gadu garumā.

Kurš no šajā sasaukumā pieņemtajiem lēmumiem šķita vissmagākais?

– Man tie vienmēr bijuši jautājumi par skolu slēgšanu. Pati izaugu daudz bērnu ģimenē, un mans jaunākais dēls tūlīt pabeigs 12. klasi. Priecājos, ka mums paveicies un mani bērniem izglītības iestādes bija pieejamas turpat pie mājām. Tieši tādēļ ļoti jūtu līdztiem vecākiem, kuriem katru dienu jāvadā bērni uz skolu nevis kilometru vai piecus, bet pat 20 un vairāk. Man jautājums par skolu slēgšanu ir personīgs pārdzīvojums. Bet, kad tevi noliek fakta priekšā un paskaidro skaitļus, gribi negribi jāsaprot, ka valsts atbalsta nav, un pārņem bezspēcības sajūta. Ekonomiskais pamats diemžēl vienmēr ir noteicošais – skolotājiem jāmaksā algas, skola materiāli jānodrošina, tai jābūt atbilstošai. Bez finansējuma tas viss nav iespējams.

Darbojaties arī Sociālās un veselības aprūpes jautājumu komitejā. Kādas lielākās problēmas šajā jomā?

– Sociālā komiteja darbojas ļoti profesionāli, es ļoti daudz klausījos un mācījos no kolēģiem Rutas un Egona, arī izpratu, cik liels darbs tika paveikts, lai sakārtotu dokumentus un nolikumus. Stājoties deputāta amatā, balsojām par jaunas sociālās pārvaldes izveidi, kurā visus esam vērtējuši un pārvērtējuši. Ja runājam par problēmām, manuprāt, lielākā ir tā, ka beidzās atbalsts DI projekta ietvaros, līdz ar to arī finansējums. Atkal nācās griezties “ziedot.lv” vai citos labdarības fondos, kas var palīdzēt ar nepieciešamajām rehabilitācijām. Situācija ir sarežģīta. Ja ģimenē ir viens īpašais bērniņš un divi veseli, māmiņa nespēj iziet darbā, jo viņai jābūt blakus slimajam bērnam. Tad bieži vien vienīgais peļnītājs ir tētis. Bet, pat ja viņš godprātīgi strādā, atalgojums mūsupusē nav tāds, lai ģimenē nodrošinātu pārticību. It īpaši, ja slimais bērniņš jāved uz konsultācijām un rehabilitāciju. Tas ir skrējiens vāveres ritenī, kas diemžēl liek izdegt arī vecākiem. Par to, ka kopju gulošu, smagu bērnu, reizi divos gados man no valsts pienākas sanatorija, bet diemžēl ne es, ne vīrs nevaram atļauties to izmantot. Dzīvojam pārmaiņu laikā, bet tie nekad nav bijuši viegli. Mums jāmaina sava domāšana, vairāk jāmacās būt saprotošiem, iecietīgiem un atvērtiem uz komunikāciju. Bet problēmu, protams, ir jūra.

Kā vērtējat komunikāciju deputātu starpā? Tas ir komandas darbs?

– Man patīk priekšsēdētāja nostāja – uz klausīt viena un otra cilvēka argumentus. Viņš vienmēr mācīja un skaidroja, ka katram jābalso pēc savas sirdsapziņas. Visus šos gadus vēroju, kā argumentēt un izteikt savu viedokli nevis ar emocijām, bet pamatoti. Daudzo gadu laikā, kopš esmu biedrības vadītāja, esmu pieradusi iet un runāt ar cilvēku individuāli, tāpēc arī šobrīd nebaidos pateikt, ko domāju, pajautāt. Nekad nešķiroju, tie ir vai nav mūsējie. Ja ir lietas, kuras nesaprotu, klausos argumentus un kolēģu viedokļus. No viņiem tiešām ir, ko mācīties. Visu cieņu.

Novada kontekstā pēdējā gadā daudz nācās runāt par dažādām nebūšanām. Balvu vārds ne pārāk labā nozīmē izskanēja gan saistībā ar budžeta deficītu, gan ar pāriešanu uz četru darba dienu nedēļu.

– Personīgi es budžeta deficītā dzīvoju nu jau 14 gadus, kopš manā ģimenē ienāca bērns ar smagiem funkcionāliem traucējumiem. Kā protu, risinu savu situāciju, un ir ļoti liels pulciņš māmiņu un ģimeņu, kurās arī ir ļoti līdzīgi. Tā ir patiesība – cilvēkam var būt laba izglītība, viņš var būt augstas kvalitātes speciālists, bet, ja ģimenē ienāk bērniņš ar funkcionāliem traucējumiem, cilvēks vairs visu nespēj. Ļoti svarīgi, ka mainās sabiedrības nostāja un vietējā kopiena sniedz atbalstu, bez tā pašam nav iespējams tikt galā ar smagām problēmām, jo mēs nevienam neesam gatavi tam, ka ģimenē ienāk šāds slimnieks. Mani novadā pazīst kā aktīvu māmiņu, kura audzina slimu bērniņu, tāpēc atbalsta. Cilvēki ir ļoti pieticīgi, daudzi iekšēji nevar saņemties un pat neiedomājas, ka var aiziet un paprasīt palīdzību kaut vai nokārtot trūcīgās personas statusu. Šis ir tās lietas, kur kaut cik varbūt esmu noderīga. Ja runājam par četru darba dienu nedēļu, savos 50 gados neatceros, ka mūsu pašvaldībā būtu bijusi tāda situācija. Taču es priecājos, ka godam izturēts. Viss, kas bija nepieciešams, ir optimizēts un izvērtēts. Tagad priecē rezultāts, jo atgriezušies normāli darba apstākļi.

Tagad varam uzelpot?

– Situācija uzlabojusies, tas ir pats galvenais. Ja tā padomā, cik krīzes pārdzīvojām – viss sākās ar kovidu, tad karš, tagad vēl finansu krīze. Kopš beidzās DI projekts, jau 2024. gadā izjutām, ka vairs nav atbalsta – visur par visu jāmaksā. Pašvaldībai pēc projekta beigām vēl piecus gadus jānodrošina dienas centru un grupu māju darbība, bet mums jau nav vairs finanšu līdzekļu, tādēļ viss tika samazināts. Sociālais slogs arī liels, vajadzību ļoti daudz, un to ietekmi mēs jūtam. Tieši tādēļ

Foto - no personīgā arhīva

Jūtas novērtēta. Marija Duļbinka par darbu Balvu Teritoriālās invalidu biedrības labā saņēmusi divus apbalvojumus – konkursā “Gada balva cilvēku ar invaliditāti atbalstam” 2019. gadā viņa ieguva galveno balvu nominācijā “Individuālais sniegums”, savukārt 2022. gadā šajā pašā konkursā ieguva galveno balvu nominācijā “Gada palīgs”. Marija priecājas, ka viņa ir pamanīta, un atzīst, cik ļoti novērtē savu labestību un mīlestību pret līdzcivēkiem, spēju priecāties par citiem un māku sadarboties, kuras mūsdienās daudziem ļoti pietrūkst. “Man šogad paliek 50 gadi, tādēļ gribu izbaudīt katru melodiju, ko dzirdu, katru filmu, ko noskatos, katru reizi, kad esmu laukos pie dabas, gribu izjust savas iekšējās dvēseles stīgas un to, kā tās skan. Tas ir tas, uz ko es tiecos,” atzīst novada domes deputāte.

iesaistām cilvēkus un mācām, ka pašiem vajag kaut vai pāris dobītēs izaudzēt kartupeļus, gurķus, tomātus. Griezāmie lielajos fondos pēc atbalsta, prasījām, lai atsūta sēklas, kuras dalījām cilvēkiem. To mazo dobīti var sataisīt kaut vai ar lāpstu un censties izaudzēt pašam, nevis gaidīt un teikt, – esmu invalīds, kalpojiet man un pienesiet pie durvīm mājās. Tā nav pareizi, savu spēju robežās jādarbojas pašiem. Tad arī viss būs.

Burtiski pēc pāris dienām tiks pieņemts jaunais budžets. Kāds novadam solās būt šis gads?

– Paldies Dievam, budžetu izdevās sabalansēt un lielā minusa vairs nebūs. Domes darbinieki, kuri ikdienā strādā ar finansēm, paveikuši milzu darbu, lai mēs varētu pieņemt 2025. gada budžetu. Esmu gatava dzīvot ļoti pieticīgi, to mācu arī citiem – invalidu biedrībā esam salikuši ekonomisku apgaismojumu, taupām, kā vien varam. Ļoti priecājos, ka šogad paredzēta naudiņa baznīcu atbalstam, arī biedrībām – cilvēkiem, kuri aktīvi tajās darbojas, būs finansējums. Tas nozīmē, ka varēsim turpināt braukt un piedalīties dažādos pasākumos, sporta spēlēs, kur jau daudzus gadus esam spējuši sevi pienācīgi parādīt.

Politiskajā virtuvē jau notiek jūtama rosība, jo tuvojas pašvaldību vēlēšanas. Apsverat iespēju kandidēt?

– Domāju, ka nē, jo neesmu cilvēks, kuram jāsēž šajā vietā. Manas iespējas ir ļoti ierobežotas kaut vai tādēļ, ka 24 stundas diennakti mājās ir kopjams, gulošs bērns – 14-gadīga meitiņa, kura prasa uzmanību katru minūti. Un uzņemties ārpus mājām kaut kādus pienākumus, tas nav vienkārši. Došu vietu kādam citam. Ļoti ceru, ka priekšsēdētājs izveidos labu, stipru komandu, pirmajā vietā liekot mūsu vērtības. No tā, cik viņi būs veiksmīgi, būs atbalsts arī mums, biedrībai. Neesam politiska biedrība, nedalām cilvēkus ne pēc tautības, ne ticības, un arī mūsu biedriem ir katram savi uzskati un viņi atbalsta dažādus politiskus spēkus. Taču tas netraucē kopīgi darboties. Galvenais šajos laikos ir veselība un, protams, atbalsts – jo īpaši ģimenēm ar bērniem. Mums izveidojusies ļoti laba sadarbība ar “Mini Rimi”, kas atbalsta ziņā nav nemaz mini. Pateicoties tai, varam palīdzēt ļoti daudziem cilvēkiem visā novadā. Prieks, ka jūtam atbalstu sniedz arī uzņēmēji. Liels prieks, ka šos četrus gadus Dievs deva pietiekami spēka, veselības un izturības, lai varam darīt. Maziem solīšiem, bet uz priekšu. Viena pati nevarētu paveikt pat desmito daļu, bet priecājos, ka biedrībā ir stipra komanda, un man šķiet, ka mums diezgan labi sanāk.

* Sākums 1.lpp.

Sporta laureāti

Vieglatlētika. Balvu Sporta skolā ir sešas dažādu vecumu vieglatlētikas grupas, kurās mācību-treniņu procesu apmeklē 81 jauniešs. “Jaunatnes Sporta laureāts 2024” titulu izcīnīja Ņikita Jeršovs (treneri Iveta Kacēna un Imants Kairiņš), kurš ar vieglatlētiķi nodarbojas septīto gadu. Pērn viņš kļuva par Latvijas čempionu augstlēkšanā gan ziemas, gan vasaras Latvijas čempionātos. Ņikita, saņemot apbalvojumu, apņēmās arī nākotnē cīnīties par Latvijas čempiona titulu.

Sporta dejas. Amēlija Krivošejeva un Reinis Logins (treneres Agrita Anča un Anita Grāmatiņa) deju gaitas uzsāka 2017.gada septembrī katrs savā bērnudārzā. Kā pāris viņi kopā startē kopš 2021.gada. 2024.gadā E4 Juniori I grupā Latvijas kausu kopvērtējumā izcīnīja 1.vietu Latvijā, turklāt pērn gadu noslēdza ar E4 klases izpildi, oficiāli pārejot E6 klasē. Amēlijai mīļākā deja ir ča-ča-ča, bet Reinim – *samba*.

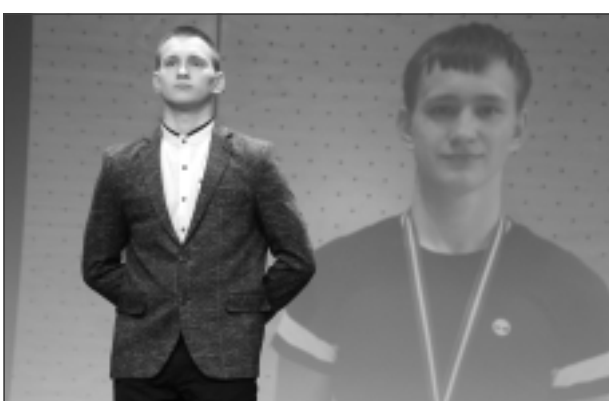
Volejbols. Lāsma Keiša un Roberts Melāns (treneri Līga Langovska un Ervīns Veļķers). Saņemot balvu, Lāsma smaidot atklāja, ka viņas vienīgais hobijs ir spēlēt volejbolu. Savukārt Roberts, spriežot, kā veiksmīgi savienot mācības ar sporta treniņiem, pavēstīja, ka galvenais ir pareizi saplānot laiku.

Apbalvo komandu. Svinīgajā pasākumā medaļas pasniedza mūsu U-16 futbola komandai, kas Latvijas Jaunatnes futbola čempionātā Attīstības grupā ieguva 2.vietu. Par labāko 2024.gada spēlētāju Latvijas Jaunatnes futbola čempionātā U-16 Attīstības Austrumu apakšgrupā tika atzīts Rinalds Baikovs.

Peldēšana. Četrkārtējā Latvijas čempione Jūlija Antonova (treneris Romualds Kokorevičs) 2024.gada martā Ķīpsalas peldbaseinā, kur norisinājās VI Latvijas junioru un jauniešu čempionāts peldēšanā, nepieķāpās savām sīvākajām konkurentēm ne par centimetru: zelts 200m un 100m, 50m brass viņai atnesa SMK klasi (sporta meistara kandidāts) un sudrabu. “Kā peldēšanas prasmes un iemaņas palīdzēs turpmāk? Ļoti lieti noderēs atpūšoties, esot pie jūras. Peldēšanas treniņos māca būt neatlaidīgai, mērķtiecīgai, ar lielu atbildības sajūtu,” zināja teikt Jūlija.

Grieķu-romiešu cīņa. Arvis Začs (treneris Konstantins Titorenko) ir cīkstoņu kolektīva līderis un treniņu procesā daudz strādā uz cīņas paklāja arī ar gados jaunākiem cīkstoņiem, labprāt nododot viņiem savu pieredzi un prasmes. Šobrīd Arvis mācās augstskolā, kur turpina apmeklēt treniņus.

Basketbols. Adriāns Voika, Kārlis Žagars un Ilgvars Rizens (treneri Arnis Voika un Elmārs Rakstiņš). Basketbols viņu dzīvē tagad un pēc 18 gadiem? Adriāns: “Ceru, ka netraucēs nekādi savainojumi spēlēt labākā līgā.” Kārlis: “Turpināšu spēlēt ļoti ilgi, pat līdz 18 gadiem. Centīšos panākt vislabākos rezultātus.” Savukārt Ilgvars, jautāts, kāds notikums no treniņiem vai sacensībām palicis visvairāk atmiņā, atklāja, ka tā bijusi spēle pret Madonas Sporta skolas komandu, kur gūta uzvaru.

Futbols. Viesturs Pipcāns un Armands Ķerģis (treneri Ingus Zaharāns un Jānis Zakariņš). Futbols ir viens no pieprasītākajiem sporta veidiem, kuru apmeklē 133 izglītojamie astoņās dažādu vecumu mācību-treniņu grupās. Vārtsargu Viesturu treneris salīdzina ar kārtīgu darba mašīnu. Pats jauniešs, nosaucot, viņaprāt, visu laiku trīs labākos futbola vārtsargus Balvos, minēja sportistus: Agris Kokorevičs, Jurgis Vilciņš un Deins Polis. Savukārt Armands atklāja, ka treniņos spēlē ar prieku. Jāpiebilst, ka viņam piemīt futbola izpratne, nepieciešamais entuziasms, lai sasniegtu vēlamo rezultātu.

Ložu šaušana. Ar klusuma brīdi klātesošie pieminēja mūžībā aizgājušo ložu šaušanas treneri Ēvaldu Vancānu. Kopš 2024.gada 1.novembra Balvu Sporta skolā par ložu šaušanas treneri strādā Sporta meistare šaušanā Edīte Danieka. Sporta laureāta titulu saņēma Arguts Pužulis, kurš sacensībās Valkā “Pavasaris-2024” ar pneimatisko šauteni ieguva pārliecinošu 1.vietu. Taujāts, vai šaujot domā par mērķi, vai arī vienkārši šķiet, ka šautene pati zina, ko darīt, Arguts atjokoja, ka šautenei nedrīkst uzticēties. “Tā ir jāmīl,” paskaidroja sporta laureāts.

Distanču slēpošana. Pasākuma vadītāja, Latvijas vieglatlētikas izlases dalībniece Evelīna Krakope (foto) pavēstīja, ka sporta laureāts distanču slēpošanā Inriķis Ints Circens (treneris Jānis Circens) šobrīd atrodas treniņmācību nometnē: “Viņš ir Latvijas izlases kandidāts, kurš piedalījies Pasaules kausa un Pasaules junioru čempionāta rollerslēpošanas sacensībās Itālijā, gūstot atzīstamus panākumus.”

Notikums

Mammas un dēla deja aizkustina līdz asarām

Sanita Karavoičika

Emocionāls, aizkustinošs un aplausu vērts priekšnesums – tādu skatītāju vērtējumu par savu debijas iznācienu uz deju skatuves saņēmusi Bērzpils ģimenes ārsta prakses vadītāja, daktare LĪGA LUPKINA ar dēlu VALTERU. Pavisam nesen deju kolektīvu sadraudzības pasākumā Lazdukalnā Līga piepildīja vienu no saviem sapņiem – nodejoja deju kopā ar dēlu, kurš kopš dzimšanas ir bērns ar īpašām vajadzībām.

Iesākt jaunu gadu un darba cēlienu ar kādu kopīgu koncertu vidējās paaudzes tautas deju kolektīvam “Rugāji” jau ir nemainīga tradīcija. Izņēmums nebija arī šī gada 18. janvāris, kad Lazdukalna Saieta namā uz tikšanos pasākumā “Es lustīgi padzīvoju” atbrauca gan pašmāju deju kolektīvi no Rugājiem, Tilžas un fokloras kopa “Saime” no Vectilžas, gan dejojošie igauņu draugi. Taču par sadraudzības koncerta kulmināciju kļuva īpašā mammas un dēla ratiņkrēslā deja, kas aizkustināja līdz sirds dziļumiem. Bērzpils ģimenes ārsta prakses vadītāja Līga Lupkina stāsta, ka spontānā ideja par šādu priekšnesumu radās pagājušā gada vasarā. “Jau kādu laiciņu Valters man brauc līdz uz deju mēģinājumiem Rugājos, jo tas viņam ir interesantāk nekā būt mājās. Tā kādu dienu vasarā mūsu deju kolektīva vadītāja Lucija Bukša ieminējās, ka Valteram arī jāsāk dejojot. Toreiz tas izskanēja diezgan nenopietni, bet es iedomājos par ratiņdejam un pie sevis prātoju, kāpēc gan dēls nevarētu kaut ko tādu? Padalījos pārdomās ar mūsu deju kolektīva vadītāju, un viss notika. Lucijai jau divreiz nav jāsaka, jo viņa ir čakla uz jaunu deju radišanu. Samiksēja mūziku un izdomāja. Novembrī sākās mūsu pirmie mēģinājumi, bet jau janvārī varējām atļauties pirmo reizi kaut ko tādu parādīt arī plašākai publikai – šoreiz savam un viesu kolektīviem,” atklāj Līga. Viņa stāsta, ka sākumā dēls ideju par kopīgu deju vērtēja diezgan atturīgi, piebilstot, – ja jau mamma grib, tad var, un vēl pāris dienas pirms koncerta pavēstīja, ka šī būs vienīgā reize, tad gan viss. Taču jau nākamajā dienā pēc uzstāšanās Līga no Valtera saņēma jautājumu, – mammu, kad būs nākamais koncerts? Mammas sirds gavilēja. Valteram ir *āķis lūpā!*

Plānu ‘B’ nevajadzēja

Līga atzīst, – lai arī dejošanas pieredze pašai diezgan liela, pirms uzstāšanās koncertā, protams, pārņēma uztraukums. “Galvā jaucās domas, – ja nu dēls pēkšņi izdara kaut ko savādāk nekā mēģinājumā? Man bija jāsaprot, ko tajā brīdī darīšu – padomā vajadzēja būt plānam ‘B’. Taču Valters visu izdarīja godam. Sajūtas, kādas bija zālē, vārdiem neaprunā – visi tik ļoti atsaucīgi, smaidīja un aplaudēja. Ir tik viegli dejojot, kad redzi, ka tevi atbalsta un jūt līdzī. Kad nodejojām, daudziem acīs bija asaras... Arī man,” atzīst Līga.

Stāstot par savu ikdienu, daktare teic, – tā nav viegla un lielākoties paiet *uz riteņiem*. Šobrīd viņa ar dēlu un mammu dzīvo privātmājā Smiltēnē, bet ik dienu mēro ceļu maršrutā Smiltene–Bērzpils, Bērzpils–Smiltene, lai dotos uz savu darbavietu – ģimenes ārsta praksi: “Ja man kāds jautā, jūtos smiltēniete vai balveniete, šis ir jautājums, uz kuru nekad nevaru atbildēt. Ar sirdi noteikti esmu Smiltēnē, bet jau 20 gadus strādāju Bērzipilī un cilvēkus vairāk pazīstu Balvu novadā nevis Smiltēnē. Tā ka secinājumi jums jāizdara pašiem.” Savukārt savu 8 gadus jauno dēlu Valteru, kurš šobrīd ir 2.klases skolnieks, mamma īsumā raksturo tā – sabiedrisks, komunikabls un runātīgs. “Valteram nav problēmu iepazīties un parunāties ar cilvēkiem. Piemēram, pirms koncerta Lazdukalnā man bija jāsaģērbjas un jāsapucējas, bet dēls lietišķi paziņoja, – mammu, tu ej, taisies, es te ar vietējiem parunāšu. Tas tiesa, ka Valters pie cilvēkiem iet kā pie saviem draugiem – viņš ir ļoti atvērts,” priecājas Līga.

Brīvajā laikā izglīto mammu

Valteram skolā padodas viss, par ko liecina diplomi un Atzinības raksti konkursos un olimpiādēs, taču brīvo laiku, tāpat kā viņa vienaudži, Valters mēdz pavadīt savā telefonā. Līga stāsta, ka viņš angļu valodā klausās un pēc tam izstāsta mammai dažādas lietas par kosmosu, par kurām iepriekš viņai nebija pat nojausmas. “Savukārt krievu valodā Valters mācās par ceļu satiksmi, autobusiem un vilcieniem, klausās ceļu satiksmes noteikumus, un brīžiem man pat sāk šķist, ka viņš tos zina labāk nekā es. Māca, kā pareizi jāizbrauc krustojumi, stāsta par ceļa zīmēm, kādu Latvijā nemaz nav. Es tik vien spēju, kā brīnīties,” teic Līga.

Foto - no personīgā arhīva

Debija izdevusies. Bērzpils ģimenes ārsta prakses vadītāja Līga Lupkina ir gandarīta, ka piepildīts viens no mazajiem sapņiem – viņa nodejojusi ratiņdeju ar dēlu Valteru. Tagad abiem āķis lūpā, vēl tikai jāatrod domubiedri, un varētu tapt ne viens vien skaists un emocionāls priekšnesums.

Tas ir tikai sākums

Pēc negaidīti aizkustinošās mammas un dēla debijas Valtera mamma atzīst, ka ir lepna par iespēju būt uz skatuves kopā ar dēlu, jo sajūta būt mazliet virs zemes noteikti ir tā vērtā. Tagad viņai ir vēl viens sapnis – popularizēt ratiņdejas bērnu vidū, kas Latvijā ir kaut kas samērā jauns. “Pieaugušajiem ratiņdejas ir, bet bērniem – nē. Būtu tik jauki, ja viņiem rastos tāda iespēja, bet vēl labāk, ja pienāktu diena, kad bērni dejotu arī skolēnu dziesmu un deju svētkos. Un kāpēc gan ne? Tas viss tikai jāiekustina. Šobrīd mēs esam viens pāris, bet šo pašu deju varam uzvest diviem un vēl vairākiem. Lai tas notiktu, ir tikai viens svarīgs noteikums – gan bērniem, gan pašiem vecākiem ir jāgrib to darīt. Tad arī viss būs. Šis mazais, bet nozīmīgais notikums mūs mazliet sapurināja, jo ikdienu ir pietiekami grūti. Tas, ko mēs ar Valteru izdarījām, ir tikai sākums! Pievienojieties, un mēs spēsim izdarīt vēl vairāk,” aicina ģimenes ārste Līga Lupkina.

Jubilārs tematiskajā Minjonu dzimšanas dienas ballītē.

Vienmēr smaidīgs, pozitīvs, atraktīvs, ļoti jauks, komunikabls un gudrs puika, – tā astoņgadīgo Valteru raksturo tie, kuri viņu pazīst. Un tāds viņš arī ir. Puisēna mamma Līga atzīst, ka savā ziņā viņi abi ir pretstati – cik viens ieturēts un kluss, tik otrs runātīgs un sabiedrisks.

“Reizēm nebeidzu vien brīnīties, par cik dažādām nopietnām lietām mans dēls savā vecumā interesējas. Bet tas ir forši, ka tādas intereses ir. Tās viņu tikai attīsta un pilnveido,” teic Līga.

Foto - no personīgā arhīva

“Es zināju, ka viņi izdarīs!”

LUCIJA BUKŠA, vidējās paaudzes deju kolektīva “Rugāji” vadītāja:

– Valters ir mūsu deju kolektīva pilntiesīgs dalībnieks. Viņš tikko bija piedzimis, kad jau brauca līdzī mammai uz koncertu festivālā Igaunijā, savukārt vēlāk bija klāt deju mēģinājumos. Pienāca brīdis, kad arī viņam piedāvāju iemācīties dejojot un nodejot kādā koncertā. Doma par mammas un dēla deju man grozījās galvā visu vasaru, bet lielākā problēma parasti ir fonogramma. Rezultātā izvēlējos muzikālo materiālu, kas domāts treniņstundām, un tā tapa ratiņdeja “Nāc ar mani padancot”. Doma un sižets dejai visnotaļ aktuāls, jo mūsdienās bērni to vien dara, kā sēž telefonos, no kuriem viņus vajadzētu atraut. Puikam spēle beigusies, viņš ir sašutis, ka nevar paspēlēt, un tad mamma piedāvā alternatīvu sakot, – lūdzu, padejosim. Sākumā viņš, vicinot rokas, parāda, ka deja nesanāk, bet pēc tam viss aiziet. Uzstādot šo deju, sākumā nevarēju saprast, ko un cik daudz Valters varēs izdarīt. Bet tā lēnām, mierīgi, pa vienam gājienam viss salikās – samiksējām trīs etnogrāfiskās dejas, lai interesanti gan bērnam, gan arī skatītājam, un izdevās. Valteriņš bija ļoti liels malacis, viņš ir apķērīgs puisis. Šad tad mēģinājumos gan aizmirsās, kas jādara, bet jo vairāk mēģinājām, jo labāks rezultāts. Tieši tādēļ pirms mammas un dēla uzstāšanās man satraukuma nebija. Zināju, ka viņi izdarīs. Kad

pēc dejas Valters nobrauca no skatuves, viņš pajautāja, vai nebija kļūdu. Teicu, ka nevienas, un tas viņam bija liels gandarījums. Un kā gan ne, ja visu uzstāšanās laiku publika aplaudēja. Vēlāk šis uzstāšanās video portālā “Facebook” savāca 8000 skatījumu ar tik daudz jaukiem komentāriem. Es tikai priecāšos, ja Līgai ar Valteru piebiedrosies vēl kāda mamma ar savu atvasīti. Balvu estrādē mums ir skatuve ar uzbraucamo daļu, tādēļ nav problēmu uzrīkot kādu pasākumu un piedalīties, piemēram, novada svētkos. Lai tikai ir gribētāji, tad viss būs!

Svinot iepriekšējās kultūras nama jubilejas, uzrunāti daudzi ar šo ēku cieši saistīti novada iedzīvotāji. Savukārt, atzīmējot nama 70.gadskārtu, atskatāmies, kas namā norisinājās pagājušā gadsimta 70-tajos gados.

Kad divdesmitajam

Nams atdzimis jaunā veidolā. 1951.gada 16.janvārī Balvu rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja pieņēma lēmumu “Par kultūras nama celtniecību Balvos” Rīgas ielā (tagad Brīvības 61). Jauno ēku, kuras fasādi rotāja skaistas kolonnas, atklāja 1954./1955.g. mijā. No 1958. līdz 1990.gadam te atradās arī Balvu rajona Centrālā bibliotēka, bet līdz 1978.gadam bija izvietota dzimtsarakstu nodaļa. No 1959. līdz 1965.gadam kultūras nama ēkā mājvietu rada Balvu Mūzikas skola, bet ēkas otrajā stāvā mazos lasītājus apkalpoja 1952.gadā dibinātā Balvu rajona Bērnu bibliotēka. Vēlākos gados īsāku vai garāku brīdi ēkā atradās: Balvu rajona Kultūras nodaļa un centralizētā grāmatvedība, SIA “Diogens Audio”, mūzikas klubs “Epicentrs”, Balvu radio “Merkūrijs”, mākslas skola, Balvu Jauniešu iniciatīvu centrs, neredzīgo biedrība, DOSAAF šautuve, racionalizatoru klubs, Jāņa Šapala fototelpa un reklāmas birojs. Savukārt 2021.gadā pēc vērienīgas renovācijas nams atkal vērīs savas durvis kultūras pasākumu apmeklētājiem.

Foto - A. Kirsanovs

Atmiņas

Kultūras dzīves uzplaukuma gadi

No 1972. līdz 1978.gadam Balvu rajona Kultūras namu vadīja **RŪTA BARANOVA**. Vēlāk balvenieši viņu iepazīna kā Balvu Centrālās bibliotēkas vadītāju. Tieši Rūtas vadības laikā septiņdesmitajos gados kultūras namā atjaunoja dramatisko kolektīvu un darbu uzsāka Balvu Tautas teātra režisore Vaira Resne. Tāpat Rūta lepojas, ka 1976.gadā tieši viņa darbā pieņēma masu pasākumu režisori Ilgu Oplucāni (Zujāni).

Pēc izglītības būdama bibliotekāre, vairākus gadus nostrādājusi izvēlētajā profesijā, piekritot toreizējā rajona Kultūras nodaļas vadītāja Vitolda Dreimaņa piedāvājumam, 1972.gadā Rūta Baranova kļuva par Balvu rajona Kultūras nama direktori. Pirmais, pie kā ķērās jaunā vadītāja, bija kadru komplektēšana: “Kad sāku strādāt, no speciālistiem bija palikusi tikai Mārīte Šupulniece (Andrukele). Kultūras namā strādāja arī saimniecības daļas vadītājs Vilis Šupulnieks, mākslinieks – noformētājs Zigfrīds Buliņš un kasiere Valija Viksniņa. Tā kā vēlējās atjaunot dramatisko kolektīvu, pirmā, kam piedāvāju darbu, bija Vaira Resne, kura vēlāk par saviem nopelniem saņēma Triis Zvaigžņu ordeņa V šķiras apbalvojumu un Balvu pilsētas Goda pilsones nosaukumu.” Septiņdesmitajos gados Rūta Baranova darbu piedāvāja arī tagad jau pensionētajai kultūras nama darbiniecei, pēc izglītības masu pasākumu režisorei Ilgai Oplucānei (Zujānei), vēlāk arī Valentīnai Grahoļskai (Vaiderei) un Marutai Gabrānei. Bijusī direktore priecājas par Ilgas Oplucānes sasniegumiem: “Ilga kultūras namā nostrādāja visu mūžu, nekaitot pirmo darba gadu bibliotēkā. Nezin vai ir iespējams saskaitīt visus viņas režisētos pasākumus?! Tāpēc man šķiet, ka Ilgas darbs un devums kultūras jomā nav pienācīgi novērtēts. Uzskatu, ka viņai vajadzētu piešķirt Balvu pilsētas Goda pilsones nosaukumu.”

Bijusī direktore stāsta, ka 70-tajos katru sestdienu namā rīkoja deju vakarus, kuros spēlēja estrādes ansambļi: “Jaunatnei jau tolaik nebija citu vietu, kur izklaidēties.” Viņas vadības laikā kultūras namā darbojās pūtēju orķestris un jauktais koris “Austrums”. 70-tajos ļoti iecienīti bijuši “Galdiņu vakari”, kuros piedalījās populāri aktieri, mūziķi, režisori un literāti. Bieži kultūras nama viesi bija arī profesionālie teātri ar savām izrādēm, īpaši Valmieras Drāmas teātris. Bijusī direktore stāsta, ka kultūras nama ēkā regulāri tika veikti remontu un atjaunots inventārs. “Nav tā, ka uzcēla un aizmirs. Mainījām arī kulis, aizkarus. Tika ieklāts grīdas parkets. Visvairāk remontu tika veikti Agra Grāmatiņa laikā.” Viņa atceras, ka 70-tajos par daudz ko bija jāgādā pašiem, tostarp jāsarūpē malka, jo kultūras namam bija sava katlu māja.

Visaktīvākais un kultūras notikumiem bagātākais bijis 1977.gads, kad korim “Austrums” svinēja 70 gadu jubileju.

Foto - no personīgā arhīva

Savukārt pūtēju orķestrim piešķīra Tautas kolektīva goda nosaukumu, apstiprinot arī kolektīva nosaukumu “Balvi”. Pateicoties toreizējā rajona kultūras nodaļas vadītāja Vitolda Dreimaņa pūliņiem, 1977.gadā pilsētas estrādē norisinājās grandiozs pasākums – Raimonda Paula daiļradei veltīti Dziesmu svētki ar paša Maestro piedalīšanos. Gatavojoties šiem svētkiem, pūtēju orķestris un koris “Austrums” tika pie jauniem tērpiem. “Ja orķestrim šuva šuvēju darbnīcā, tad kora tērpi lika pasvīst, jo nolēmām, ka darināsim krāšņos Abrenes novada tautas tērpus. Skaisto villaiņu izšūšanā iesaistījās ne tikai pašas koristes, bet arī kultūras nama un bibliotēkas darbinieces, ieskaitot mani. Šuvām līdz pat uzstāšanās dienai,” atceras R.Baranova.

1978.gada 31.jūlijā Balvu rajona Kultūras nama vadības grožus Rūta nodeva kolēģei Marutai Gabrānei. “Man tolaik jau bija divi bērni, kuriem vajadzēja mīlestību un uzmanību, bet kultūras namā ir jāstrādā no rīta līdz vēlam vakaram, arī brīvdienās un svētku dienās. Turklāt bija sākusies bibliotēku centralizācija un man bija speciālā izglītība. Aizgāju no kolektīva, bet ne no nama, jo turpināju strādāt bibliotēkā,” skaidro R.Baranova. Viņa priecājas par kultūras un atpūtas centra atdzimšanu jaunā veidolā, lai gan pēc pandēmijas kultūras pasākumus apmeklēt retāk.

Kādā no iepriekšējām jubilejām. Bijušie direktori (no labās): Modris Teilāns, Ilga Oplucāne, Maruta Castrova, Rūta Baranova, Agris Grāmatiņš un tautas teātra režisore Vaira Resne.

R.Baranova apgalvo, ka strādāt kultūras namā viņai ļoti patika. Īpaši Rūta pateicīga kultūras nodaļas vadītājam Vitoldam Dreimanim, kurš viņu, kā jaunu speciālisti, ļoti atbalstīja.

Foto - no personīgā arhīva

Maestro Balvos. R.Baranovas vadības laikā Balvu estrādē notika Raimonda Paula daiļradei veltīti Dziesmu svētki.

KULTŪRAS NAMA DIREKTORI:

Alfons Podnieks (1948.–1956.); Viktors Smirnovs (1955.); Pintāns (1955.); L.Laciņe (1956.); V.Siļčenko (1956.–1959.); Antons Lielbārdis (1959.); P.Leitāns (1959.–1960.); Uldis Kandars (1960.–1964); Ruta Engelberga (Gaigala) (1964.); Valērijs Kacēns (1965.–1968.); Nellija Sile (Zača) (1969.), Mārīte Andrukele (Šupulniece) (1969.– 1970.); Jānis Ščuckis (1970.); Lucija Vanaga (1971.); Alda Kuple (1971.–1972.); Rūta Baranova (1972. –1978.); Maruta Gabrāne (1978.–1980.); Laila Pusvilka (Kande) (1980.–1981.); Maruta Žmuidā (Laičāne) (1982.–1987.); Maruta Castrova (1987. –1991.); Māris Lāpāns (1991.–1992.); Modris Teilāns (1992.–1994.); Ilga Oplucāne (1994.–1999.); Agris Grāmatiņš (1999.–2007.); Anīta Strapcāne (2007.–2023.); Dita Nīpere (no 2023.)

gadsimtam bija 70

Darbavieta – mūža garumā

Lai vienmēr gaismā mūsu nama logos!

1976.gadā savu karjeru kultūras namā uzsāka un dažādos amatos visu mūžu nostrādāja masu uzvedumu režisore **ILGA OPLUCĀNE** (Zujāne). Šo gadu gaitā viņa bijusi instruktore, metodiķe, klubu daļas vadītāja, mākslinieciskās daļas vadītāja, direktora vietniece, svētku režisore, no 1994. līdz 1999.gadam – kultūras nama direktore, bet kopš 1999.gada – Balvu Kultūras un atpūtas centra mākslinieciskā vadītāja. Arī pēc aktīvo darba gaitu beigām 2022.gada 1.septembrī Ilga nezaudē saikni ar bijušo darbavietu, regulāri apmeklējot pasākumus, izrādes un koncertus, kā arī iesaistoties rokdarbu pulciņā “Mežģis”.

Kā jūtaties, gaidot jubileju?

– Esmu saņēmusi ielūgumu uz brīnišķīgu pasākumu 8.februārī “Vienā gaismā, vienā mīlestībā!”. Kopīgi svinēsim ēkai Brīvības ielā 61 septiņdesmit gadu jubileju. Vairāk nekā piecdesmit gadus esmu bijusi piederīga šai adresei. Laikam manī mīt ‘muzejnieka’ gēns. Uzskatu, ka vēsture ir jāpēta, jāzina un jāatceras cilvēki, kuru devums bijis nozīmīgs. Nākotne sakņojas pagātnē, lai gan daudzi jaunās paaudzes vadītāji reizēm uzskata, ka visu izdomājuši paši, ka pasaule sākas ar viņiem te un tagad, bet patiesībā attīstība notiek spirālveidīgi. Daudzas parādības, tāpat kā mode, ik pēc laika atgriežas. Protams, nenotiks vairs aģitbrigāžu izbraukumi, literārās tiesas, dzejas montāžas, rumulēšanās fermās, mūziķu tarififikācijas skates un neviens vairs nezīmēs svētku afišas ar roku. Tagad ienāk jaunas formas, jauni uzdevumi, jaunas tehnoloģijas.

Kādas atmiņas saglabājušās par kultūras nama iepriekšējo jubileju svinībām?

– Gatavojoties kultūras nama vai amatiermākslas kolektīvu jubilejām, parasti tiek veikts liels izpētes darbs. Daudz ko uzzinājām no arhīviem un preses 1994.gadā, svinot kultūras nama 40-gadi. Ar dažādām nelielām aktivitātēm atzīmējām ēkas 50 un 55 gadus. Lielu sagatavošanas darbu veļtījām un piecas vērtīgas intervijas bija lasāmas laikrakstā “Balvu

Foto - no personīgā arhīva

Novada Ziņas”, atzīmējot ēkas 60-gadi. Pārlasot tās, secināju, ka 10 gadu laikā ļoti daudz kas mainījies. Uz aizsaules dārziem esam pavadījuši aizrautīgus pašdarbības kolektīvu dalībniekus. Pieminam savus mīļos kolēģus Dzintru, Aivaru, Skaidriti un Vairu. Nomainījies Balvu Kultūras un atpūtas centra darbinieku sastāvs. 2014.gadā visi mani bijušie kolēģi vēlējās sagaidīt ēkas reorganizāciju un strādāt atjaunotajās telpās, bet šobrīd pavisam citur pasākumus veido gan Anita, Ivars, Gints un Daiga, gan Lelde, Liene un Roberts. Arī es. Prieks, ka pašdarbības kolektīvu vadītāji palikuši uzticīgi un daži no viņiem namā radoši darbojas jau vairāk nekā 20

Ilga 70-tajos. “Sākām strādāt ar šādiem lentu magnetofoniem un smieklīgiem mikrofoniem. Neskatoties uz to, ierakstījām dziesmas, lugu fragmentus, pašas spiedām podziņas un centāmies visu ieslēgt un izslēgt. Varētu veikt pat pētījumu par skaņu un gaismu māksliniekiem, kuri septiņdesmit gadus darbojušies kultūras namā. Ļoti aizrautīgi, radoši puīši, kuri ierakstiem un pasākumiem nežēloja ne laiku, ne izdomu. Pirmos, ar kuriem strādāju, atceros Diju Dobroļubovu, Oļegu Velēnu, Krišu Resni. Daudzus svētkus apskaņoja Ilgonis Punculs, Aivars Mežals, Gunārs Bordāns, Agris Grāmatiņš, Raivis Ruduks. Un tad jau radās arvien sarežģītāka aparatūra, vajadzēja jaunas zināšanas, tur nepārspējami joprojām ir Māris Lāpāns, Gints Grīslis, Ivars Saide. Tā kā ilgu laiku SIA “Diogens” atradās kultūras namā, mēs pirmie ieraudzījām jaunās tehnoloģijas, prožektorus, ko puīši iegādājās un izmēģināja.”

gadus. Šobrīd man ļauts iekļauties nelielas epizodes sagatavošanā ēkas septiņdesmitgades svētkiem. Paldies par to tagadējai direktorei Dītai Nīperei. Esmu aprunājusies ar darbiniekiem, kuri pārkāpuši 80 gadu sliekšni un sen vairs nestrādā kultūras namā. Priecātos viņus vēlreiz satikt svētku dienā.

Ejot vai braucot garām kultūras un atpūtas centram, vienmēr paskatos uz logiem. Ja tajos spīd gaismā, tātad viss notiek! Tur dejo, dzied, muzicē vai spēlē teātri. Un sirdī kļūst gaiši. Svētku brīdī tiešām gribas vēlēt, – lai vienmēr gaismā mūsu nama logos!

Atmiņas

Bez humora izjūtas neiztikt

Lai gan uz neilgu laiku bija pārņēmusi arī kultūras nama vadības grožus, **NELLIJA SILE** (Zača) vairākus gadus vadīja līdz 1971. gadam kultūras nama ēka izvietoto rajona Bērnu bibliotēku. Savukārt jaunie pāri, kuri laulību gredzenus mīja kultūras namā izvietotajā dzimtsarakstu nodaļā, Nelliju atceras kā sievieti tautas tērpā, kura ceremonijas laikā skaitīja pantiņus.

1969.gadā kultūras nama direktores amatā pavadītos piecus mēnešus Nellija, kura martā svinēs savu 80 gadu jubileju, atminas ar patīku un pat nelielu humora devu. Pēc izglītības būdama bibliotekāre, savu darba dzīvi viņa uzsāka 1964.gada jūnijā Ploskenas ciema bibliotēkā, tagadējā Bērzkālnes pagasta teritorijā. Kad jaunajai speciālistei piedāvāja strādāt par metodiķi Balvu rajona Kultūras namā, viņa labprāt piekrita, jo darbs šķita interesantāks. Savukārt 1969.gadā pēc iepriekšējā kultūras nama direktora Valērija Kacēna aiziešanas Nellijai piedāvāja stāties viņa vietā. “Uz mazu laiciņu, kamēr dabūsim citu, – man teica,” atceras bijusī kultūras nama vadītāja.

Nekas briesmīgs jau direktoram neesot bijis jādara. “Skatījāties, lai pulciņā darbojas, lai apkopējas visu sakopj, spriedām par pasākumiem, kā un ko darīsim. Meklējām pasākumiem piemērotas vietas. Bijām komanda, un katrs darīja savus darbus.” Nellija atceras, ka tolaik kultūras namā un bibliotēkā viesojušies daudzi pazīstami skatuves mākslinieki un mūziķi: “Atceros, ka notika tikšanās ar Veltu Līni un Antru Liedskalniņu.” Tāpat Balvos ciemojās Gunārs Placēns, Vera Singajevska un citi pazīstami aktieri.

Nellijai bija vēl viens atbildīgs pienākums – ģērbtai tautas tērpā, sagaidīt jauno pāri, ievest ceremoniju telpā un noskaitīt skaistu pantiņu. To dzejolīti viņa atceras vēl šobaltdien. Tas

bijis ļoti interesants darbs. Atšķirībā no mūsdienām, 70-tajos kāzu ceremonijas notika viena pēc otras ar stundas starplaiku. Neiztika arī bez dažādiem kurioziem. “Ceremoniju zāles malā bija izvietoti krēsli, lai vecākiem būtu, kur apsēsties. Viena vedējmāte tos krēslus fiksi nolika priekšā ceremonijas vadītājas Zentas galdam ar skatu pret viesiem. Jaunais pāris tur apsēdās. Prasu Zentai, – ko darīsim? Viņa saka, – tas nekas, lai paliek. Es skatos, kas nu būs?! Kad sākās ceremonija, Zenta saka jaunajam pārim, – tagad, lūdzu, piecelieties, pagriezieties pret mani, sāksim ceremoniju,” to, cik radošiem bija jābūt dzimtsarakstu nodaļas darbiniekiem, atklāj Nellija. Viņa izstāsta arī gadījumu, kad pirms noteiktā laika dzimtsarakstu nodaļā ieradās krievu tautības pāris un viņu kāzinieki no Viļakas, turklāt pamatīgā reibumā. Tā kā vispirms bija jāsaraksta cits pāris, Nellija ieveda viņus blakus telpā, liekot uzgaidīt, un teikusi ceremonijas vadītājai: “Šitiem pantiņus nevajadzēs.” Kad Viļakas jaunā pāra ceremonijas laikā vadītāja bija neilgi parunājusi, zālē atskanēja sauciens krievu valodā: “Beidz runāt! Ir jāiedzer!” Taču Zenta nereaģēja un turpināja.”

Bijusī direktore apgalvo, ka jokošanās kultūras namā strādājošo vidū bijusi lielā cieņā. Pat dusmu brīdī, iesniedzot atlūgumu, bez tiem neiztika. “Kad Buliņu Zigis, par kaut ko noskaities uz Dreimani, atnesa atlūgumu, beigās paskaidrojuma vietā bija ierakstījies – “braukšu pie baltajiem lāčiem”.” Viss pie mums notika ar humoru,” smaidot saka Nellija. Viņa atceras, ka uz Balviem uzstāties bieži brauca Valmieras Drāmas teātra aktieri. Turklāt tolaik pēc izrādēm viņi nakšņoja nevis viesnīcā, bet kultūras nama otrā stāva gaitenī uz grīdas. Arī pati Nellija nereti pārlaida nakti savā darbavietā, jo ierādītā kopmītnē istabiņa atradās tālu – aiz parka, pie pienotavas: “Nopirku saliekamo gultu un, uzklājusi savu veļu, gulēju

Foto - no personīgā arhīva

Sagaida jauno pāri. Viens no Nellijas pienākumiem bija ievest topošos jaunlaulātos dzimtsarakstu ceremoniju telpā un noskaitīt atbilstošu pantiņu.

Kultūras nama direktores amatā. Neilgi Nellija iejutās arī kultūras nama direktores amatā, bet pēc tam vadīja Balvu rajona Bērnu bibliotēku, kas līdz pārcelšanai uz skolēnu namu (Teātra ielā 2), bija izvietota kultūras namā.

turpat kabinetā.” Tagad, dzīvojot Rubenpos, apmeklēt kultūras un atpūtas centru Nellijai izdodas reti. Taču seniore atzinīgi novērtē ēkā notikušās pārmaiņas.

Sagatavoja I.Tušinska

Saruna ar novada domes deputātu

Dzīve Balvu novadā ir apstājusies

Artūrs Ločmelis

Balvenieša AIGARA PUŠPURA ceļš pa politika karjeras kāpnēm sākās pirms divpadsmit gadiem. Šajā laikā Balvu novada domes deputāta krēslā bez pārtraukuma pavadīti nu jau teju trīs pilni sasaukumi, no kuriem četri gadi, pildot priekšsēdētāja amata pienākumus.

Vai varat teikt, ka pārbaudi politikā esat izturējies?

– Domāju, ka jā! Vispirms jau jāsaka, ka sasniedzu to mērķi, ko daļa cilvēku vēlas izdarīt, bet ne visiem tas izdodas. Proti, kļuva par deputātu, savā pirmajā sasaukumā nostrādājot pilnvērtīgu četru gadu termiņu – no 2013. līdz 2017.gadam. Otrajā sasaukumā mani ievēlēja par novada domes priekšsēdētāju, kas bija vēl viens plats solis preti jaunai pieredzei un iespējai četru gadu laikā sniegt savu ieguldījumu pilsētas un novada attīstībā. Savukārt šobrīd rit pēdējie mēneši jau trešajam deputātu sasaukumam, kurā darbojos arī es. Līdz ar to mana politika karjera ritējusi pakāpeniski un bez straujiem lēcieniem, kas ļāvis pilnībā iepazīt vietējo politisko virtuvi un novada labā izdarīt tik daudz, cik tas vien bijis iespējams. Jāpiebilst, ka piedāvājums startēt politikā nāca no bijušā Balvu novada domes priekšsēdētāja Andra Kazinovska. Protams, vienlaikus vēlējos ne tikai strādāt, lai stiprinātu Balvu pilsētu un visu novadu, bet arī pārbaudīt savus spēkus politikā. Visiem taču zināma patiesība, ka jebkuras jaunas vēsmas cilvēku pilnveido un attīsta.

Mēdz teikt, ka startēt politikā ir kā iestīgt purvā. To gan vairāk attiecina uz darbu Saeimā, bet vai tā var teikt arī par politiskajiem procesiem vietējā līmenī?

– Droši vien Saeimā ir vēl sarežģītāk, bet domāju, ka savas idejas, strādājot par novada domes priekšsēdētāju, izpildīju ar pietiekami lielu uzviņu. To arī varēja redzēt gan Balvu pilsētas, gan arī visa novada dzīvē. Tas gan nūdien nav viegli, jo katram darbam, vēl jo vairāk esot novada vadītāja krēslā, ir sava *garoziņa*. Vienlaikus bija arī ļoti daudz pozitīvu lietu, tādēļ šobrīd, ejot pa pilsētas ielām vai izbraucot pārējā novada teritorijā, man nevienā brīdī nav jākaunas, jo zinu, kur un kas ir izdarīts. Jāteic, esmu darītais, nevis runātais, līdz ar to man pēc četriem priekšsēdētāja amatā pavadītajiem gadiem ir patiešām padarīta darba sajūta.

Cik Jums vispār bija atraisītas rokas, lai realizētu savas iniciatīvas novada vadītāja amatā?

– Teikt, ka varēju darīt visu un ar plašu vērienu, protams, nevar. Domāju, tā tas nav bijis nevienam līdzšinējam novada domes priekšsēdētājam, jo tad jau jābūt ļoti autoritatīvam vadītājam. Tādēļ vēlos teikt ‘paldies’ deputātu sastāvam, kad vadīju Balvu novadu, jo izdarījām daudz. Protams, neiztika bez iekšējām nesaskaņām, bet tas ir normāls process, kad arī veidojas rezultāts. Ja viss notiktu ļoti maigi un ar lielu vienprātību, šaubos, vai būtu spējuši sasniegt jebkādus mērķus. Ir svarīgi, lai būtu cilvēki, kuri dzen uz priekšu, spēj atturēt un arī pamācīt, jo vienmēr esmu centies uz klausīt dažādus viedokļus, pēc kā izdarīt secinājumus un darbu paveikt pēc iespējas labāk. Savukārt nekļūdās tas, kurš neko nedara. Runājot par deputātu savstarpējo saskaņu, manos trīs sasaukumos tā bijusi dažāda. Pirmajos četros gados – no 2013. līdz 2017.gadam – gāja ļoti raibi. Tas bija laiks, kad tika izveidoti divi novada domes priekšsēdētāja vietnieku amati, kas, protams, sabiedrībā raisīja plašu rezonansi. Turklāt notika diezgan biežas vietnieku maiņas. Ņemot vērā, ka tolaik tikko kā biju uzsācis darboties politikā, uzreiz guvu pieredzi, cik ļoti ātri dažādu iemeslu dēļ var mainīties politikas veidošanas procesi. Savukārt šajā deputātu sasaukumā zināmā mērā valda pašapmierinātība.

Vai tad tam ir pamats?

– Protams, nav, bet var novērot, ka daļa deputātu domā, – sak’, esam ievēlēti, ieguvuši amatus, un tagad viss ir kārtībā. Piemēram, Saeimā nereti izveidojas situācijas, kad koalīcijai ir tikai vienas balss pārsvars pār opozīciju, kas visu laiku liek būt saspringtā situācijā un nepārtraukti domāt, kā sasniegt iecerēto. Savukārt vairumam Balvu novada domes deputātu

Foto - no personīgā arhīva

Aigars Pušpurs. Jautāts, vai plāno startēt gaidāmajās pašvaldību vēlēšanās šī gada jūnijā, bijušais Balvu novada domes priekšsēdētājs un pašreizējais Balvu novada domes deputāts uzsver, ka nenožēlo ne mirkli, ko domē pavadījis trīs sasaukumu laikā 12 gados, jo allaž strādājis pēc vislabākās sirdsapziņas. Tomēr to, vai startēs arī gaidāmajās vēlēšanās, A.Pušpurs pagaidām nav izlēmis.

šajā sasaukumā šāda problēma nav bijusi dienaskārtībā, līdz ar to visus pēdējos četrus gadus darbs noticis tādā mierīgā, pusaizmigušā stāvoklī. Līdz ar to ir tikai likumsakarīgi, ka tas nav devis rezultātu un šobrīd problēmu ir tik daudz, cik, šķiet, nekad nav bijis. Jāsaka tā, – deputātos valda miers, bet aiz loga bango jūra. Kā vērtēju pašreizējā novada domes priekšsēdētāja darbu? To noteiktu nevērtēšu, tikai varu uzsvērt, ka katram vadītājam ir sava pieeja. Varbūt priekšsēdētāja darbs varēja būt vairāk ar saimniecisku un uz attīstību vērstu skatu, bet lai katra deputāta paveikto vērtē iedzīvotāji.

Viņi to arī dara. Piemēram, aizvadītā gada nogalē uzrunājām lasītājus un jautājam, – deputāti Ziemassvētkos pelnījuši dāvanas vai žaģarus? Netika pateikts neviens labs vārds. Kā domājat pats – dāvanas vai žaģari?

– Teikšu tā, – pēc padarītajiem darbiem drīzāk nopelnīti žaģari, bet, spriežot pēc tā, kā norit domes sēdes, deputātiem noteikti jāsaņem dāvanas, jo darbs tiek raiti organizēts un viss taču it kā notiek! Tā, protams, ironija... Sabiedrības kopējais noskaņojums nonāk arī līdz manām ausīm. Lielā mērā to ietekmē arī lēmums pašvaldības iestādēs pāriet uz četru darba dienu modeli, jo tas darbiniekiem atņēma 20 % no algas. Turklāt tādējādi pašvaldība automātiski pakļāva sevi riskam ne tikai zaudēt labākos speciālistus, bet arī daudzi darbinieki nonāca kategorijā, kur atalgojuma saņem mazāk par minimālo algu. Tie bija ļoti sāpīgi lēmumi, kurus neatbalstīju. No šī gada 1.janvāra atkal gan ir ierastā piecu darba dienu nedēļa, bet tas ir tikai loģiski, jo tuvojās taču vēlēšanas!

Kādi ir konkrētie darbi, kurus pats trīs deputātu sasaukumos esat paveicis, aktualizējis, rosinājis, līcis pievērst uzmanību?

– Man allaž prasījuši – esmu pozīcijā vai opozīcijā? Atbildu, ka neesmu piederējis un arī šobrīd nepiederu nedz pie vienas, nedz arī otras deputātu grupas, vēl jo vairāk tādēļ, ka esmu izstājies no “Latvijas Zemnieku savienības”. Līdz ar to mani var dēvēt par neatkarīgo deputātu, lai gan man vienmēr ir viedoklis par aktuāliem un svarīgiem jautājumiem. Nekad arī neesmu uzskatījis, ka Balvu novada domē pastāv strikta opozīcija vai koalīcija – tā tas nav arī šajā deputātu sasaukumā. Tādēļ diemžēl jāsecina, ka es viens ar savu viedokli neesmu karotājs. Ir grūti iet pret straumi un vienlaikus apzināties, ka visa patērētā enerģija nedod nekādu rezultātu. Tomēr, ja ielūkotos deputātu balsojumu arhīvos, varētu redzēt, cik ļoti skaidri esmu paudis savu viedokli un, piemēram, balsojis ‘pret’ jautājumos, kuru akceptēšana no citu deputātu puses man šķitusi absolūti nepareiza. Ar nožēlu jāsecina, ka daudzi jautājumi tikuši pieņemti ar neviennozīmīgi lielu vienprātību, bet daļai deputātu gluži vienkārši

nav bijis iespēju kaut ko ietekmēt.

Un kas mūsupusē notiekošais pašam šķiet vissāpīgākais?

– Lielā mērā sāp viss, jo dzīve Balvu novadā ir apstājusies. Šajā sakarā prātā nāk arī daudzās ministru vizītes. Kad biju novada domes priekšsēdētājs, četru gadu laikā uz Balvu novadu atbrauca tikai divi ministri – satiksmes un zemkopības. Turklāt pēc satiksmes ministra viesošanās tika sakārtots Krišjāņu–Bērzpils ceļš, kas tolaik pavasaros bija neizbraucams. Tāpat bija tikai divas ministru vizītes, bet novada labā tika izdarīts trīsreiz vairāk nekā šobrīd. Un kā ir tagad? Balvu novadā bijis teju viss Ministru kabinets, bet no atsevišķām ministrijām – pat trīs ministri! Piemēram, no tagadējās Viedās administrācijas un reģionālās attīstības ministrijas Balvus apmeklējuši Juris Pūce, Artūrs Toms Plešs un arī tagadējā ministre Inga Bērziņa. No Satiksmes ministrijas – Tālis Linkaits un Kaspars Briškens. No Veselības ministrijas – Anda Čakša un Hosams Abu Meri. Tad arī finanšu ministrs Arvils Ašeradens, bijusī kultūras ministre Agnese Logina, bijusī aizsardzības ministre Ināra Mūrniece, arī Ministru prezidenti un Valsts prezidenti. Pilnīgi noteikti kādu no augstajām amatpersonām esmu piemīris un nenosaucu. Un kur ir pievienotā vērtība, vai arī pāri palikuši tikai solījumi? Ar kādu domu ministri tiek aicināti? Tas kļūst smieklīgi... Joprojām novārtā pamesta arī Balvu pilsēta. Situāciju nav uzlabojusi arī pilsētas pārvaldes izveide, jo tā nav sniegusi nekādu pievienoto vērtību. Jāsecina, ka pārvaldi acīmredzami izveidoja tikai izveidošanas pēc, arī pašos tās pirmsākumos tā sastāvēja tikai no viena cilvēka – pārvaldes vadītāja. Pārvalde šī brīža formātā pilsētas attīstības problēmas nerisina.

Jā, ministru taciņa pa sarkano paklāju iemīdīta diezgan labi, bet ir arī virkne citu ļoti sāpīgu problēmu. Piemēram, Jūsu kā novada vadītāja laikā uzbūvētais un applūstošais centrālais bērnu rotaļu laukums pie skvēra.

– Rotaļu laukums uzbūvēts manā laikā, bet saprojektēts – nedaudz iepriekš. Kad laukumu uzbūvēja, sākās arī lielas lietavas, pēc kā atklājās, ka laikā, kad vēl pirms vairākiem gadiem remontēja Brīvības ielu un cēla tagadējo tirdzniecības centru “Planēta” un pie tā esošo stāvlaukumu, tika aiztaisīta ciet lielā caurteka. Tā bija liela kļūda, jo notekūdeņiem, tajā skaitā tiem, kas nāk no skvēra un rotaļu laukuma, bija jānotek lejup gravā, kas atrodas netālu no katoļu baznīcas. Kā šo problēmu risināt? Cik man zināms, šobrīd jau sagatavots projekts, lai notekūdeņus novadītu uz jau minēto gravu. Par rotaļu laukumu arī jāpiebilst, ka tolaik objektīvu iemeslu dēļ galvenais būvnieks savu darbu nevarēja izdarīt, bet citiem piesaistītajiem būvniekiem rotaļu laukuma segumu nācās uzstādīt salā. Protams, tas atstāja ietekmi uz seguma kvalitāti. Līdz ar to viss, kas saistīts ar rotaļu laukumu, ir vairāku neveiksmīgu apstākļu sakritība. Diemžēl tā dzīvē notiek.

* Turpinājums 9.lpp.

* Sākums 8.lpp.

Dzīve Balvu novadā ir apstājusies

Un kā ar lielā Balvu pilsētas stadiona rekonstrukcijas darbiem, kā rezultātā sportisti, tiklīdz uzlīst lietus, nevar izmantot futbola laukumu? Arī tas uzbūvēts Jūsu laikā.

– Manā laikā uzbūvēti visi trīs Balvu pilsētā esošie stadioni, kuru līdz tam nebija – ne tikai lielais centrālais stadions, bet arī mākslīgā futbola seguma laukums pie Balvu Valsts ģimnāzijas un futbola laukums pie Balvu sākumskolas. Runājot par lielo stadionu, protams, ir kļūdas arī tā rekonstrukcijas projekta darbos. To nenoliedzu. Tomēr viena no galvenajām problēmām bija, ka pēc objekta nodošanas ekspluatācijā uz laukuma pārāk ātri jābūt sāk darboties futbolistiem, nedodot pietiekami ilgu laiku nepieciešamajā garumā uzaugt zālei. Iedomājieties, kāda ir situācija ar piemājas zālienu pēc dārza svētkiem? Tas ir nomīdīts. Un kāds būs rezultāts, ja uz šāda zāliena, kas vēl nav līdz galam atkopies, uzreiz ļautu kāpt virsū futbolistiem ar futbola apaviem? Ļoti vienkārši – zāliena atkopšanās termiņš pagarinātos divkārt. Vienmēr var meklēt dažādas vainas, un tās arī tiks atrastas, bet pie daudz kā vainīgi esam paši. Galu galā šis stadions remontdarbus nebija piedzīvojis jau kopš 1994.gada, un mēs gluži vienkārši emocionāli gribējām to pēc iespējas ātrāk uzsākt ekspluatēt, kas arī veicināja dažādus sarežģījumus. Šobrīd, cik arī pats esmu pārbaudījis futbola laukuma segumu, tamlīdzīgu problēmu vairs nav.

Nepārtraukti sapņojam un spriedelējam par Balvu ezera promenādi, bet lietas uz priekšu, šķiet, nekust nemaz. Jūsprāt, kāpēc tā?

– Atkal jāsaka, ka ezermala tādā izskatā, kādā tā ir šobrīd, bija labiekārtota manā laikā. Iepriekš tur vispār nekā nebija – krūmājs un dažādas uzraktas lietas no padomju laikiem. Savukārt, kad pie varas nāca pašreizējā vadība, visu cieņu, bet ezermalu bija svarīgi uzturēt vismaz tādā līmenī, kādā tā bija. Savulaik tur pavasaros uzfrēzējām pludmales smiltiņas, bet tagad arī tas vairs nenotiek. Runājot par to, ka pie Balvu

eзера joprojām nav promenādes, tas ir skumji. Vēl skumīgāk ir, ja tas, iespējams, noticis kāda neizdarības pēc. Kā zināms, pašvaldība promenādes projekta realizēšanai varēja pieteikties Eiropas Savienības līdzfinansējumam, bet, ja tas, kā izskanēja publiski, nenotika tādēļ, ka pašvaldībai bija nodokļu parāds... Tās ir lietas, kuras vienmēr var laikus sakārtot, pretējā gadījumā tas nav komandas darbs, bet ļoti liela un nopietna pašvaldības iekšējās komunikācijas problēma. Galu galā ezera promenāde ir ļoti nopietns objekts, nevis, piemēram, vienkārši plāni uzbūvēt velonovietni. Tikmēr citas pašvaldības iespēju pieteikties tamlīdzīgiem projektiem izmantoja. Jāpiebilst, ka savulaik bija iecere apkārt Balvu ezeram ierīkot pastaigu taku, bet jau vēsturiski izveidojies tā, ka pie ezera ir ļoti daudz privātpašumu. Jā, protams, pastāv tauvas josla, bet tās plātums ne vienmēr ir pietiekams, lai pašvaldība bez sarežģījumiem varētu realizēt tamlīdzīgas idejas. Jebkurā gadījumā ezers ir ļoti liela vērtība, bet, ja tas netiek apsaimniekots un labiekārtots, ezeram gadu no gada zūd vērtība. To var salīdzināt ar māju, kuru pametisiet novārtā, bet, ja par to rūpēsieties, māja būs skaista un krietni vērtīgāka.

Kā vērtējat pagastu pārvalžu apvienību reformu?

– Agrāk šādu reformu atbalstīju, bet, vairāk apmeklējot pagastus, redzēju, ka vietējiem iedzīvotājiem nepieciešams viens cilvēks, kuram ir mandāts doties un atrisināt viņiem sasāpējušas problēmas. Šobrīd ir tā, ka Balvu novadā ir četras pagastu apvienības, kas nozīmē, ka visā novadā ir tikai četri pagastu apvienību pārvalžu vadītāji. Līdz ar to iedzīvotājiem iespēja satikt pārvalžu vadītājus tad, kad tas ļoti nepieciešams, krietni samazinās, bet nedz lietvede, nedz saimniecības vadītājs un citi darbinieki neuzņemsies un arī nevar uzņemties risināt jautājumus, kas ir pārvaldes vadītāja kompetencē. Rezultātā var rasties un droši vien arī rodas situācijas, kad iedzīvotājs nevis saņem tūlītēju palīdzību vai konsultāciju, bet aiziet mājup ar nokārtu degunu. Jā, iespējams, iedzīvotājs pārvaldes vadītāju satiks pēc trīs dienām, bet tad problēma varbūt vairs

nebūs aktuāla. Jābūt tā, ka ģimenes galva ir vienai, nevis piecām vai sešām ģimenēm, bet šobrīd vietējiem pagastu iedzīvotājiem rodas pamestības sajūta.

Partijas pirms vēlēšanām vienmēr uzsver, cik svarīgi attīstīt novada ekonomiku un radīt jaunas darbavietas. Jūsprāt, šajā jautājumā speram soļus uz priekšu vai stāvam uz vietas?

– Šajā ziņā dzīve Balvu novadā ir apstājusies un stāvam uz vietas. To visu var vērtēt arī 2021.gadā notikušās administratīvi teritoriālās reformas kontekstā, kuru neatbalstīju. Savulaik starp Balvu, Viļakas, Rugāju un Baltinavas novadiem notika sadarbība neatkarīgi no kaut kādiem ārējiem apstākļiem. Ja nemaldos, bija izskanējušas arī versijas, ka, proti, tie, kuri vēlēties apvienoties, viņiem vienmēr ceļš būs vaļā, bet piespiedu laulības nekad nav nesusas augļus. Līdz ar to šī reforma ekonomisko attīstību padarīja otršķirīgu, bet visu, kā un kas notiks, bija nepieciešams detalizēti izplānot vēl pirms novadu apvienošanas. Protams, vienmēr jau visas problēmas var norakstīt uz valsti, bet diemžēl arī jāsecina, ka Balvu novads patiešām atrodas tālu no valsts ekonomikas, kultūras un citu svarīgāko nozaru centra – Rīgas. Vienlaikus mums ir pietiekami spēcīgi vietējie uzņēmēji. Galvenais – neieslīgt pašapmierinātībā un uzņēmējus neuztvert kā pašsaprotamus, kuri šeit bijuši un vienmēr būs, jo šobrīd, kā jau minēju iepriekš, pašvaldības deputātiem pašapmierinātība ar dzīvi Balvu pilsētā un novadā ir ļoti izteikta. Tā vietā ir kritiski svarīgi uzturēt kontaktus ar uzņēmējiem un viņus likuma ietvaros maksimāli atbalstīt, jo tieši uzņēmēji ir tie, kuri sniedz lielu ieguldījumu ekonomikas attīstībā.

Kā atpūšaties no ikdienas skrējiena un kur gūstat spēku turpmākajiem darbiem?

– Mans lielākais enerģijas avots noteikti ir ģimene, darbošanās svaigā gaisā piemājas saimniecībā un, protams, sports. Šobrīd gan esmu iedzīvojis nepatīkamā savainojumā, bet tās visas ir pārejošas lietas. Galvenais – turpināt dzīvot ar pozitīvu skatu nākotnē, bet, lai tā būtu gaišos toņos krāsota, ir jādara. Nedrīkst ieslīgt pašapmierinātībā un domāt, ka problēmas atrisināsies pašas no sevis.

Kaimiņnovadā

Teju divsimt kilometri stundā

21.janvārī Valsts policijas Ziemeļlatgales iecirkņa Reaģēšanas nodaļas amatpersonas konstatēja, ka Rēzeknes novadā “Volvo S60” brauca ar ātrumu 188 km/h tur, kur atļautais ātrums ir 90 km/h (attēlā).

Valsts policijas Sabiedrisko attiecību nodaļas vecākā speciāliste (Latgales reģiona pārvaldes jautājumos) Jūlija Jurāne informē, ka šis gadījums notika uz autoceļa A12 (96.kilometrā), virzienā uz Rēzeknes pusi. Proti, likumsargi pamanīja kādu īpaši steidzīgu automašīnas vadītāju, kurš brauca ar jau minēto ātrumu, tādējādi to būtiski pārsniedzot. Policijas darbinieki ieslēdza savas dienesta automašīnas speciālos gaismas signālus un norādīja vadītājam apstāties. Apturot transportlīdzekli, likumsargi noskaidroja, ka pie spēkrata stūres bija 1975.gadā dzimis vīrietis bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām. Par izdarītajiem pārkāpumiem pret vīrieti uzsāks kriminālprocess pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas – par izvairīšanos no brīvības atņemšanas vai tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Par to draud brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam ga-

Foto – ekrānšāviņš no Valsts policijas video

dam vai īslaicīga brīvības atņemšan ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu. Uzsākts arī administratīvā pārkāpuma process un autovadītājam piemērots 1800 eiro liels naudas sods, kā arī atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz trīs gadiem. Likumsargi vīrieti nogādāja arī vietējā medicīnas iestādē, jo radās aizdomas, ka autovadītājs atradās narkotisko vielu ietekmē.

Valsts policija aicina vadītājus nebūt pārgalvīgiem uz ceļa, ievērot atļauto braukšanas ātrumu, jo ikviens transportlīdzekļa vadītājs atbildīgs gan par paša, gan arī apkārtējo satiksmes dalībnieku drošību.

Informē ceļu dienests

Sliktākie ceļi – arī Balvu apkārtnē

Atkusnis un nokrišņi ietekmējuši grants autoceļu stāvokli visā valsts teritorijā, kad to segumā intensīvi veidojas bedres un ceļi ir grūti izbraucami.

Pagājušajā piektdienā VSIA “Latvijas Valsts ceļi” informēja, ka janvārī greiderēšana veikta jau vairāk nekā 6000 km valsts autoceļu ar grants segumu, tajā skaitā Latgales reģionā – 1824 km (Balvu un Ludzas apkārtnē – 163 km, Preiļu un Dagdas apkārtnē – 804 km, Rēzeknes apkārtnē – 131 km, Jēkabpils apkārtnē – 410 km, Daugavpils apkārtnē – 316 km). Vismaz uz pagājušo piektdienu sliktākie apstākļi grants autoceļu uzturēšanas darbu veikšanai bija Preiļu, Dagdas,

Rēzeknes un Jēkabpils, bet īpaši Balvu un Ludzas apkārtnē, kur mitruma un nokrišņu dēļ vismaz tolaik darbi uz grants ceļiem nenotika. Vienlaikus “Latvijas Valsts ceļu” speciālisti seko laika prognozēm un ceļu stāvoklim un plāno ceļu greiderēšanu, tiklīdz ceļi būs pietiekami apžuvuši.

Jāpiebilst, ka mainīgos laika apstākļos, kad ir nokrišņi, gaisa temperatūras maiņas un grants autoceļa segums pārmitrinās, vairākkārtīgi sasals un atkūst, autotransporta satiksmes rezultātā uz grants autoceļa seguma pastiprināti veidojas iesēdumi vai bedres un ceļa seguma stāvoklis pasliktinās. Pārmitrinātu vai ar apledojuma kārtu klātu grants autoceļu

segumu greiderēšana netiek veikta, jo nav iespējams nodrošināt kvalitatīvu darba izpildi. Lai uzlabotu to stāvokli, grants ceļus greiderē, nolīdzinot bedres 3 līdz 4 cm dziļumā. Ja dziļākie slāņi vēl sasaluši, ceļš ir mitrs vai ir nepietiekama seguma planējamā kārtā, tad greiderējot izlīdzina tikai virsējo kārtu.

Par apgrūtinātiem braukšanas apstākļiem vai citiem ar satiksmi un ceļu stāvokli saistītiem novērojumiem iedzīvotāji aicināti informēt VSIA “Latvijas Valsts ceļi”, zvanot uz diennakts bezmaksas informatīvo tālruni 80005555, kā arī uzņēmuma kontos sociālās saziņas tīklos “X” un “Facebook”!

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Gleznu izstāde

Mākslai nav vajadzīgs diploms

Irēna Tušinska

Lai iepazīstinātu ar briežuciemiešu radošo izpausmju rezultātu, kā arī cerībā iedrošināt kaimiņpagasta iedzīvotājus neturēt sveci zem pūra, Lazdulejas pagasta pakalpojumu centrā līdz 10.februārim skatāma Briežuciema iedzīvotāju radīto mākslas darbu izstāde.

“Tā kā vadu abu pagastu tautas namus, gribu veidot sadraudzību starp Lazduleju un Briežuciemu, lai Lazdulejā paskatās, kādi Briežuciemā ir mākslinieki. Varbūt manam aicinājumam atsauksies arī Lazdulejas iedzīvotāji, tad sarīkosim arī viņu izstādi,” cerību pauž kultūras darbiniece ZITA MEŽALE.

Briežuciemā pašmāju mākslinieku netrūkst. Izstādei sarūpēt dažādās tehnikās darinātās gleznas nebija grūti, jo Zita ir ļoti labi iepazinusī savas apkārtnes cilvēku vaļaspriekus: “Pie-mēram, Līna Pundure savulaik pabeigusi mākslas skolu Baltinavā. Viņas darbus esam izstādījuši ne tikai savā pagastā, tie ir sūtīti arī dalībai starptautiskā mākslas konkursā. Par Loretu Boldāni zināju, ka viņa kādreiz ir zīmējusi, tikai pēdējā laikā kā māksliniece nekur nav piedalījusies. Kad palūdzu, viņa sākumā sprieda, ka gleznas ir par vecu izstādei, bet vēlāk piekrita. Pulciņa “Atspoles” vadītājas Laimas Ločmeles rokdarbi briežuciemiešiem ir labi pazīstami. Viņa prot un dara daudz ko. Izstādē redzamās krustdūrīenā izšūtās gleznas ir tikai daži no Laimas daudzveidīgajiem darbiem. Inga Careva arī ir “Atspoļu” dalībniece un mājturības skolotāja. Viņa vairāk auž lakatus un darina citus rokdarbus. Šoreiz izstādīts tikai viens viņas darbs no koka, jo to labi varēja pakārt pie sienas. Zinu arī par citiem pagasta iedzīvotājiem, kuri varbūt ne tagad, bet kādreiz ir zīmējuši vai nodarbojušies ar kādu citu mākslas veidu. Pieļauju, ka arī Lazdulejā ir tādi cilvēki, vienkārši es viņus nepazīstu.”

LĪNA PUNDURE, kura šobrīd studē maģistrantūras otrajā kursā Latvijas Universitātē, apgūstot vides zinātnes, ar zīmēšanu aizrāvusies bērnībā. Baltinavā, mācoties mākslas skolā, Līna apguva dažādus radošās izteiksmes veidus. Šī mīlestība saglabājusies arī pieaugušā vecumā. Taču pēdējā laikā Līna biežāk auž vai izšuj. “Kad uznāk luste, dažreiz arī pazīmēju vai pagleznoju,” piebilst studente. Izvēloties nākamo profesiju, Līna deva priekšroku nevis mākslai, bet bioloģijai: “Vairāk piesaistīja eksaktās zinātnes, tāpēc izvēlējos ar ģeogrāfiju un bioloģiju saistītu profesiju – dabas aizsardzību. Bet studēt mākslu nekad nav par vēlu. Pabeigšu šo augstskolu, tad jau redzēs, ko vēl varu pamācīties.” Lai gan vēl nezina, vai nākotnē dzīvos dzimtajā pagastā, jo to noteiks iespējas atrast darbu, Līna Briežuciemā ciemojas ik pārnedējas. Radošā briežuciemiete spriež, ka mīlestību uz skaisto mantojusi no vecākiem: “Mamma joprojām ir laba audēja, viņa arī skaisti izšuj. Lai gan tēvu par mākslinieku nevaru nosaukt – ja mammai vajadzēja kaut kur iekārt puķu podus, tētis no metāla prata uztaisīt glītus piekaramos.” Līna pārliecināta, ka šādas neprofesionālu mākslinieku izstādes jāriko pēc iespējas biežāk, jo tās iedvesmo pārējos: “Dzirdot vārdu ‘izstāde’, visi uzreiz domā par ‘augsto’ mākslu. Taču tās parāda, ka nevajag speciālo izglītību, lai radītu kaut ko skaistu savam sirdspriekam. Ir interesanti paskatīties, ko katrs personīgi saprot ar vārdu ‘māksla’, kas kuram patīk.” Pagaidām Līna nav redzējusi jauno izstādi, bet plāno to apmeklēt tuvākajā laikā, tiklīdz atbrauks no Rīgas.

LORETA BOLDĀNE piekrita izrādīt dažas no savām vecajām gleznām, kas saglabājušās pēc ugunsnelaimes. “Tā kā atjaunojam māju, laika pievērsties gleznošanai nav. Visu dzīvi esmu sapņojusi, ka, dzīvojot laukos, gleznošu, bet nesa-nāca,” stāsta māksliniece. Tomēr tuvākajā laikā viņa iecerējusi beidzot īstenot savu sapni: “Gribu kļūt par pašnodarbināto un atsākt gleznot. Rāmji gleznām jau sapirkti. Mājas remontdarbus drīz pabeigsim, tad varēšu darīt to, ko sirds vēlas.” Loreta labprāt apmeklē mākslas izstādes, lai gan pēdējā laikā tam atlicis maz laika.

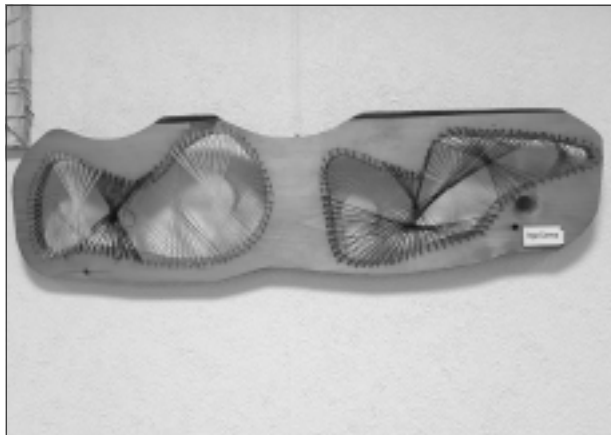
Izstādē apskatāmas arī LĪGAS LANGOVSKAS smalkās pērlišu gleznas. “Ar pērlišu gleznām aizrāvos sen – pirms gadiem septiņiem, kad biju stāvokli un gribējās kaut ko mierīgi paknibināties. Šī nodarbe labi noderēja nervu nomierināšanai, relaksācijai, lai gan tā prasa lielu pacietību,” par savu aizrau-šanos stāsta Līga. Pamazām tapa tik daudzas gleznas, ka mājās pietrūka vietas, kur tās karināt, tāpēc dažas nonāca pie “Atspoļu” rokdarbniecēm un tagad grezno viņu pulciņa tel-pas. Lai gan strādājot un audzinot bērnus, laika pārļu gleznu

Izšuvumi kā mākslas darbi. Laima Ločmele gleznas rada, izšujot krustdūrīenā.

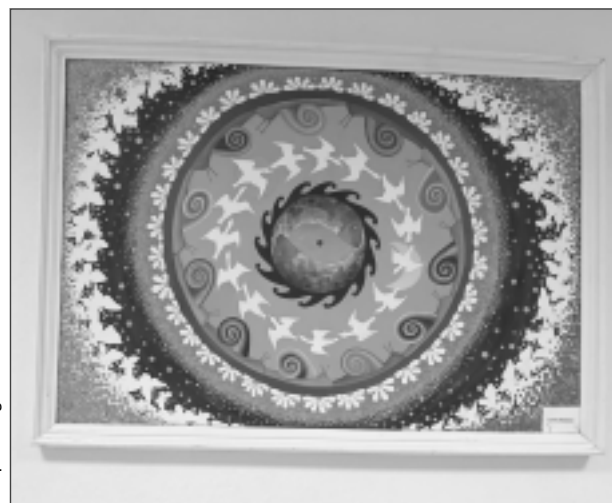

Smalks darbs, kas prasa lielu pacietību. Izstādē redzamas Līgas Langovskas pirms vairākiem gadiem darinātās glezniņas, kas ikdienā rotā rokdarbu pulciņa “Atspoles” darbnīcas telpas. “Man ir arī jaunākas gleznas, bet tās vēl nav saliktas rāmīšos,” apgalvo Līga. Pērlišu pielīmēšana, rezultātā radot tuvplānā redzamo gleznu, prasīja aptuveni mēnesi, – stāsta darba autore.

Koks un dzija. Mājturības skolotāja Inga Careva izstādei atvēlējusi vienu koka dekoru. Taču, apkopojot visus viņas gadu gaitā darinātos rokdarbus, droši vien varētu sarīkot arī personālizstādi.

darināšanai atliek maz, pavisam novārtā šo nodarbi Līga nav atstājusi: “Pamazām, pamazām top arī jauni darbi.” Būdamā mājturības skolotājas Ingas Carevas meita, Līga prot, bet īpaši neaizraujas ar citiem rokdarbu veidiem: “Mamma gan ir čakla rokdarbiece. Viņa prot dažādus smalkus rokdarbus. Man labāk patīk kaut kas vienkāršāks – tāds kā pērlišu gleznu

Apļi ar nozīmi. Loretai Boldānei patīk dažādi stili, bet vistuvākā ir dekoratīvā māksla. Šī Loretas glezna, kas no tālienes izskatās kā koši krāsu apļi, patiesībā ataino taureņu, ziedu, gliemežu un putnu virtenes.

Tulpes vāzē. To, ka arī Briežuciema jaunā paaudze ir talantīga, pierāda Līnas Pundures gleznas.

līmēšana.” Līga piekrīt, ka Briežuciemā radošu cilvēku netrūkst: “Pulciņa “Atspoles” dalībnieces vien katra savā ziņā ir māksli-nieces. Briežuciems tiešām izceļas ar radošiem cilvēkiem. Manuprāt, tas lielā mierā ir tautas nama vadītājas Zitas nopelns, kura katrā iedzīvotājā atradusi spējas, ko izcelt. Viņa prot arī uzrunāt un pierunāt.”

Bērni un videospēles

Psihologs skaidro, kā atpazīt pārmērīgu spēlēšanu un noteikt veselīgas robežas

Nereti videospēles ir viens no biežākajiem bērnu un vecāku strīdu iemesliem, – bērns grib spēlēt, bet vecāki to neļauj. Eksperti atzīst, ka videospēles var sniegt bērniem daudz ieguvumu, taču, lai ietekme būtu pozitīva, ir svarīgi ievērot veselīgas robežas. Kā saprast, cik daudz var ļaut bērnam spēlēt videospēles, kā zināt, kad spēlēts tiek par daudz, un kā videospēles var palīdzēt satvināties ar bērnu?

Kā spēlēšanu noturēt veselīgās robežās? Klīniskais psihologs un Latvijas Universitātes pētnieks EDMUNDS VANAGS iesaka spēlēšanas laiku plānot tāpat, kā tiek plānots laiks skolai un mājasdarbiem, miegam, ēšanai un aktīvai atpūtai: “Spēlēšana būtu jāatļauj tikai tad, kad galvenie bērna pienākumi ir padarīti. Vienmēr jāatceras, ka bērnam nepieciešamas arī samērīgas fiziskās aktivitātes, jo spēlēšana parasti ir mazāk aktīvs atpūtas veids.” E.Vanags norāda, ka pārmērīgu spēlēšanu var atpazīt pēc tādām pazīmēm kā samazināta interese par citām nodarbēm, nepietiekams vai sliktas kvalitātes miegs, pasliktinātas sekmes skolā vai neatrisināmi strīdi, kas saistīti ar spēlēšanu.

Ergoterapeits, RigaBrain® smadzeņu treniņu centra vadītājs PĒTERIS URTĀNS uzskata, ka ar gudru pieeju videospēles var kļūt par efektīvu attīstības un stresa mazināšanas rīku, taču ar priekšnoteikumu, ka tiek uzturēts līdzsvars starp ekrāna laiku, fiziskām aktivitātēm un atpūtu. Pieredze liecina, ka otra cilvēka iesaiste bieži palīdz saglabāt veselīgas robežas, izvairoties no pārmērīgas spēlēšanas vai miega traucējumiem,” viņš piebilst.

Videospēles palīdz uzlabot kognitīvās prasmes

P.Urtāns stāsta, ka videospēļu spēlēšana bērniem un jauniešiem var sniegt vērtīgus ieguvumus – tās attīsta reakcijas ātrumu, stratēģisko domāšanu, radošumu un problēmu risināšanas prasmes. “Esmu novērojis, ka daudzi mūsu RigaBrain® klienti, kuri regulāri spēlē videospēles, vienlaikus attīstījuši arī spēju ātrāk pielāgoties dzīves mainīgajām situācijām, lai efektīvāk koncentrētos uz mācībām vai darbu. Šīs prasmes bieži vien ir noderīgas arī dzīvē, piemēram, strādājot komandā vai pieņemot ātrus lēmumus sarežģītās situācijās,” skaidro P.Urtāns.

Savukārt E.Vanags papildina, ka spēles, kurās spēlē vismaz divi cilvēki, var veicināt sadarbības prasmes. Turklāt pētījumi arī norāda, ka bērniem spēlēšana var mazināt satraukumu, sniegt labu atpūtas brīdi, ja spēlēts tiek ar mēru.

Kopīga spēlēšana var palīdzēt satvināties ar bērnu

Vecākiem bieži vien ir grūti atrast kopīgas aktivitātes ar bērniem, jo īpaši ar pusaudžiem, jo viņu intereses ir atšķirīgas.

Labs risinājums ir iesaistīties bērna interesēs, piemēram, videospēlēs, – uzspēlējiet kopā, izjautājot bērnu par viņa mīļākajām spēlēm un ļaujot bērnam sevi pamācīt. Tas stiprinās viņa pašapziņu un jūsu savstarpējo saikni.

“Kopīga videospēļu spēlēšana rada iespēju vecākiem un bērniem pavadīt laiku kopā, stiprinot savstarpējās attiecības un spēju savā starpā sarunāties. Bērni videospēles spēlē šā vai tā, un tā ir iespēja kaut ko darīt kopā ar vecākiem. Šādas aktivitātes īpaši svarīgas pusaudžu vecumā, jo tas ir laiks, kad bērni jo īpaši vēlas dalīties ar savām sajūtām, emocijām, domām. Spēļu vide ir pateicīga, jo tajā var izspēlēt dažādas ar sadzīvi saistītas lietas, grūtības un tās kopīgi pārvarēt,” stāsta Edmunds Vanags.

Kādas spēles izvēlēties?

Lai varētu spēlēt kopā ar bērnu, izvēlieties tādas spēles, ko var spēlēt vairāki spēlētāji vienlaikus, savstarpēji sacenšoties vai sadarbojoties. Tāpat varat uz maiņām spēlēt arī viena spēlētāja spēles un salīdzināt, kuram labāk padodas. Piemēram, populārajā *Fortnite* spēlē tagad pieejama apdrošināšanas tehnoloģiju uzņēmuma *Balcia* īpaši izstrādāta spēles karte “Balcia Mega Mansion”, kurā var izspēlēt četras dažādas mini spēles ar parkūra, moto sacensību, kalnos kāpšanas un izlaušanās uzdevumiem. Kartei var piekļūt, *Fortnite* meklētājā ierakstot kodu 2768-2306-2477 vai kartes nosaukumu “Balcia Mega Mansion”, un to var spēlēt līdz 4 spēlētāju lielā komandā, tāpēc vari iesaistīt arī citus ģimenes locekļus.

Tāpat starp populārākajām ģimenes spēlēm var minēt “Mario Kart”, kas ir jautra sacīkšu spēle ar vecās labās “Super Mario” spēles tēliem; “Minecraft”, kur kopā varat būvēt veselu pasauli, un kosmosa tematikas spēli “Among Us”, ko varat spēlēt arī plašākā lokā un kopā pildīt dažādus uzdevumus.

Īsumā

Nostiprināt būvi zemesgrāmatā varēs, pamatojoties arī uz sertificēta speciālista apliecinājumu

Lai mazinātu birokrātiskos šķēršļus, ēku (būvi) zemesgrāmatā varēs arī ierakstīt, pamatojoties uz sertificēta speciālista apliecinājumu par būves esību apvidū. To paredz 23.janvārī Saeimā galīgajā lasījumā pieņemtie grozījumi likumā “Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās”.

Šāda kārtība attieksies uz mazākām, t.i., ēkām, kuru platība nepārsniedz 25 m², tostarp palīgēkām, nojumēm, šķūnišiem, pirtīm, saimniecības ēkām, kas uzbūvētas, ja par tām Būvniecības informācijas sistēmā (BIS) ir iesniegts paziņojums par to būvniecību.

Izmaiņas noteic, ka paziņojums par būvniecību, ko apliecinājis sertificēts speciālists, ir dokuments, kas dod pamatu nekustamo īpašumu ierakstīt zemesgrāmatā.

Pabeidzot mazēkas būvniecību, būvniecības ierosinātajam BIS būs jāapstiprina, ka darbi ir noslēgušies, kā arī sistēmā jāiesniedz ēkas novietojuma izpildmērījumu plāns. Tādējādi šādas uzbūvētas mazēkas varēs reģistrēt zemesgrāmatā bez papildu būvvaldes lēmuma, kas līdz šim radīja papildu birokrātiskus šķēršļus.

Uzlabota “Latvija.lv” lietojamība un izveidota personalizēta darba vieta

Valsts digitālās attīstības aģentūra (VDAA) veikusi portāla “Latvija.gov.lv” lietojamības uzlabojumus, tostarp izstrādājusi personalizētu darba vietu autorizētiem lietotājiem.

Pēc autorizācijas portālā lietotājam atveras jaunā, personalizētā darba vieta, kurā uzreiz ir redzama saņemtā informācija, tajā skaitā ienākošās ziņas e-adresē, turklāt lietotājs var atzīmēt sev interesējošos, biežāk lietotos e-pakalpojumus. Tādējādi portāla pārskats akcentē lietotājam saņemtās ziņas, mudinot ar tām iepazīties.

Minētās izmaiņas veiktas portāla “Latvija.gov.lv” lietošanai gan no datoriem, gan viedtālruniem. Portāla mobilajai versijai ir izstrādāts responsīvais jeb adaptīvais dizains, tādējādi nodrošinot lietotājiem draudzīgāku un ērtāku izmantošanu viedtālrunos. Sadarbībā ar invalīdu un viņu draugu apvienību “Apeirons” uzlabota portāla lietojamība cilvēkiem ar kustību, redzes un dzirdes traucējumiem.

Darbi pie piekļūstamības prasību ieviešanas visās portāla sadaļās turpināsies visu gadu. Personalizētajā darba vietā būs iespējams ērti pārslēgties arī uz citu šajā portālā personai pieejamo kontu, kas, piemēram, ir noderīgi lietotājiem, kuriem ir pārstāvība dažādos uzņēmumos.

Der zināt

Ko darīt, ja sasniegts pensijas vecums, bet nav 20 gadu darba stāža

No 2025.gada Latvijā stājas spēkā būtiskas izmaiņas vecuma pensiju piešķiršanas nosacījumos. Turpmāk minimālais darba stāžs, kas nepieciešams, lai iegūtu tiesības uz vecuma pensiju, ir paaugstināts no 15 uz 20 gadiem. Šīs izmaiņas skar visus, kuri vēlas pieteikties vecuma pensijai, un ir būtiski izprast, ko tas nozīmē un kā rīkoties situācijās, kad nepieciešamais darba stāžs nav uzkrāts.

Ar šī gada 1.janvāri paaugstināti pensiju un atlīdzību minimālie apmēri un valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apmēri. 2025.gadā pensijas vecums ir 65 gadi, bet priekšlaicīgi pensionējoties – 63 gadi.

No 2025.gada vecuma pensiju piešķir personām, kas sasniegušas vecuma pensijas piešķiršanai noteikto vecumu un to apdrošināšanas stāžs ir ne mazāks par 20 gadiem.

Ko darīt, ja nav 20 gadu darba stāža?

Ja personai nav pietiekama darba stāža, pastāv vairāki risinājumi, kas var palīdzēt nodrošināt minimālu finansiālu atbalstu vai uzlabot iespējas saņemt vecuma pensiju.

Turpināt strādāt, lai uzkrātu nepieciešamo darba stāžu. Persona var turpināt strādāt, līdz uzkrāj 20 gadu darba stāžu. Šis risinājums ir piemērots tiem, kuriem līdz prasītajam stāžam pietrūkst tikai dažu gadu. Darba stāžā tiek ieskaitīti arī periodi, kuros persona ir bijusi sociāli apdrošināta, piemēram, bērna kopšanas atvaļinājums vai dienests armijā.

Sociālā nodrošinājuma pensija. Ja personai nav nepieciešamā 20 gadu darba stāža un viņa nevar turpināt strādāt, iespējams saņemt sociālā nodrošinājuma pensiju, kas paredzēta tiem, kuri vecuma vai veselības dēļ nevar sevi pilnvērtīgi nodrošināt. Šī pensija ir ievērojami mazāka nekā vecuma pensija, taču tā nodrošina minimālu finansiālo atbalstu. No 2025.gada 1.janvāra valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apmērs personai, kura ir sasniegusi pensijas vecumu (65 gadus), ir 166 eiro.

Ārvalstīs gūtais darba stāžs. Ja persona ir strādājusi un veica sociālās apdrošināšanas iemaksas kādā citā valstī, šis stāžs var tikt pieskaitīts Latvijas stāžam. Tas ir iespējams, ja starp Latviju un konkrēto valsti ir noslēgts sociālās drošības līgums vai persona ir strādājusi Eiropas Savienības valstī. Šādā gadījumā VSAA izvērtē gan Latvijas, gan ārvalstīs uzkrāto stāžu un aprēķina attiecīgu pensiju. Jāņem vērā, ka Latvijas pensija šādā gadījumā tiek aprēķināta tikai par Latvijas apdrošināšanas stāžu.

Savukārt trešajā valstī uzkrātais apdrošināšanas stāžs uz Latvijas pensiju netiek ņemts vērā.

Brīvprātīgās sociālās iemaksas. Personām, kuras pašlaik nav nodarbinātas, bet vēlas turpināt uzkrāt darba stāžu, ir iespēja veikt brīvprātīgās sociālās iemaksas Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā. Šī opcija ir īpaši noderīga tiem, kuri ir tuvāk pensionēšanās vecumam, bet pašlaik nepiedalās darba tirgū.

Alternatīvs atbalsts un konsultācijas. VSAA piedāvā individuālas konsultācijas, lai izvērtētu katra situāciju un piedāvātu piemērotus risinājumus. Speciālisti palīdzēs aprēķināt iespējamā darba stāžu, izvērtēt sociālās apdrošināšanas iemaksas un ieteikt rīcības plānu.

Kā aprēķina darba stāžu?

Darba stāžā tiek ieskaitīti visi periodi, kuros:

- persona ir bijusi nodarbināta un par viņu veiktas sociālās apdrošināšanas iemaksas;
- persona saņēma bērna kopšanas pabalstu vai atradās bērna kopšanas atvaļinājumā;
- persona veica brīvprātīgās sociālās iemaksas;
- ir ieskaitīts obligātais militārais dienests;
- darba stāžu iespējams pārbaudīt, izmantojot VSAA e-pakalpojumus vai klātienē iesniedzot pieprasījumu.

Ko vēl svarīgi zināt?

- Vecuma pensijas pieprasīšana ir brīvprātīgs process – ja persona izvēlas turpināt strādāt pēc pensionēšanās vecuma sasniegšanas, viņa var atlikt pensijas pieprasīšanu, lai saņemtu lielāku pensijas summu nākotnē.
- Personas, kurām ir invaliditāte vai kuras piedalās īpašās valsts programmās, var pretendēt uz izņēmumiem.

Interesanti

Salīdzinot ar vīriešiem, sievietes daudz retāk izvēlas braukt intensīvā satiksmē

Intensīvas satiksmes apstākļos ikdienā brauc 61% vīriešu un tikai 46% sieviešu, liecina “Carlsberg 0.0 atbildīgas braukšanas indeksa” dati. Sievietes biežāk izvēlas vadīt auto situācijās un vietās ar zemāku satiksmes intensitāti – attiecīgi 29% vīriešu un 43% sieviešu. Daļēji to skaidro fakts, ka vīrieši biežāk strādā darbus, kuros nepieciešama regulāra pārvietošanās pa pilsētu, piemēram, loģistikā, transporta pakalpojumos vai citās pozīcijās, kas saistītas ar mobilitāti.

“Vīrieši biežāk uztver intensīvu satiksmi kā izaicinājumu un ir pārliecinātāki par savām braukšanas spējām. Tas var veicināt biežāku pārvietošanos pa sarežģītām un noslogotām pilsētas ielām. Tāpat vīrieši ir mazāk noskaņoti izvairīties no stresa situācijām, piemēram, sastrēgumiem, kamēr sievietes nereti rūpīgāk izplāno braukšanas laiku un maršrutu, izvēloties mierīgāku satiksmes plūsmu,” skaidro Drošas braukšanas skolas direktors Jānis Vanks.

Atšķirības braukšanas stilos vērojamas arī dažādās vecuma grupās. Visbiežāk (66%) intensīvā satiksmē brauc autovadītāj vecuma grupā no 40 līdz 49 gadiem. Vecākā paaudze (no 60 līdz 74 gadiem) izvairās no intensīvas satiksmes un dod priekšroku mierīgākiem apstākļiem (46%) un ārpilsētas ceļiem (14%). Jaunākie vadītāji (no 18 līdz 29 gadiem) biežāk izvēlas intensīvus pilsētas maršrutus (48%), bet joprojām būtisks īpatsvars (41%) izvēlas zemākas intensitātes ceļus, kas liecina par vēlmi braukt drošākā vidē. Braukšanas vide mainās atkarībā no vecuma un dzīvesveida – jauniešiem raksturīga piesardzība, vidējā vecuma autovadītāji biežāk brauc arī intensīvā satiksmē, bet vecāki autovadītāji cenšas izvairīties no aktīvas satiksmes.

“Dati liecina, ka dažādu vecuma grupu autovadītāju braukšanas paradumi būtiski atšķiras. Tas norāda uz nepieciešamību pielāgot braukšanas prasmju pilnveidošanas apmācības, ņemot vērā vadītāju pieredzi un vecumu. Jauniešiem svarīgāk būtu attīstīt spēju pārvarēt stresa situācijas pilsētā, bet vecāka gadagājuma vadītājiem – regulāri atsvoidzināt zināšanas par satiksmes noteikumiem un auto vadīšanu dažādos apstākļos,” piebilst J. Vanks.

Abonēji

Vaduguni

februārim?

Pērk

Pērk izcirstus mežus, 3000 EUR/ha. Tālr. 25674659.

Craftwood pērk meža īpašumus, cena no 1500-10000 EUR/ha. Tālr. 26360308.

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Z.s “Strautiņi”
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. **29411033.**

Pārdod

Skaldīta malka. Cena 37 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā. Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku, laba cena. Tālr. 28772537.

Pārdod skaldītu malku, ir sausa, ir krauta maisos. Tālr. 26550272.

Pārdod skaldītu, krāmētu malku. Tālr. 25442582.

Pārdod malku. Tālr. 29199444.

Pārdod skaldītu, sausu bērza malku. Tālr. 29166439.

Pārdod lopbarībai: cukurbietes, burkānus, kartupeļus, graudus. Ar piegādi. Tālr. 25442582.

Pārdod Latvijā audzētu cūkgaļu. Bez maksas piegāde. Tālr. 20305564.

Līdzjūtības

Nu tad ņem manu dvēseli
Tā kā putnu savā dievišķā plaukstā
Un ļauj tai lidot
Preti zvaigznēm augstām.
Kopā ar tuviniekiem skumstam,
mūsu darbabiedreni
HELĒNU DUĻBINSKU mūžībā pavadot.
Ināra, Ilga, Toņa, Maruta, Oļa, Līvija

Kā dziju kamols mūžs ir saritināts,
Kur dzīpāri visdažādākie mirdz.
Ja spētu kāds tos atkal atšķetināt,
Tad vidū būtu vecmāmuļas sirds.
(L.Vāczenieks)
Izsakām līdzjūtību kolēģei
Gabrielai Lailai Aleksejevai,
VECMĀMIŅU mūžīgā mierā pavadot. Tikl galā ar zaudējumu
nekad nav viegli, šajā grūtajā brīdī
novēlām rast sirdsmieru.
Šķībēnu RSN personāls

Apsveikums

Dzīve ir kā raiba dzija,
Un tās gājiens – grūts, bet skaists,
Neskaiti tās dienas, kurās lija,
Skaiti mirkļus, ko žēl projām laist!
Mīļi sveicam **Ilgu Medni** dzimšanas dienā! Lai sirds ir
priecīga un pacilāta, svinot skaisto jubileju.
Lai veselība, dzīvesprieks un miers dvēselē!
Olga, Aina, Valentīna, Alvīne, Jadviga,
Inta, Maldra, Ruta, Voldemārs

Piedāvā darbu

SIA “ Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs”
struktūrvienības Balvu konsultāciju birojs **aicina darbā**
AUGKOPIBAS KONSULTANTU.
Galvenie amata pienākumi ir konsultēt klientus augkopības jautājumos, sniegt ieteikumus kultūraugu audzēšanā, sastādīt kultūraugu audzēšanas plānus un tehnoloģijas, sniegt konsultācijas platībmaksājumu atbalsta saņemšanai.
Mēs piedāvājam: sociālās garantijas, veselības apdrošināšanu, iespēju realizēt un paplašināt savas profesionālās prasmes un iemaņas, bruto atalgojumu, sākot no 800 EUR (atkarībā no prasmēm).
Tālrunis uzziņām: +371 29118683 (Ivars Logins,) e-pasts: ivers.logins@llkc.lv
Pilns sludinājuma teksts atrodams <https://new.llkc.lv/lv/par-mums/darba-piedavajumi/llkc-balvu-konsultaciju-birojsaicina-darba-augkopibas-konsultantu>

Līdzjūtības

*Te paliek pagalms, manu solu vīts,
Un puķe, kam es sauli dāvājuši.
Šķiet, arī darbs ir beidzot padarīts,
Kur, mīlot sevi, esmu izteikusi.*
(K.Apškrūma)
Kad klusajā mūžības ceļā jāpavada
māmiņa, sievasmāte, vecmāmiņa
BENITA KĀRKLIŅA,
vispatiesākā līdzjūtība
Morozu ģimenei un
piederīgajiem.
Akmentiņa, Vizule, Šķena,
Feldmane, Šmagris, Kudure, Zušs,
Karule, Popova,
Stērniece, Šustovu,
Šķesteru un Vītolu ģimenes

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdīs saglabāt.*
(G.Selga)
Mūsu klusa, patiesa līdzjūtība
Gunta Ozoliņa ģimenei, pavadot
mūžībā **MĀTI, VECMĀMIŅU,**
VĪRAMĀTI.
Ināra, Veners

*Bij' man gara tā dieniņa,
Kad saulītes neredzēj';
Vēl garāka tā dieniņa,
Kad māmiņas neredzēj'.*
(Latv.t.dz.)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Daigai Morozai un piederīgajiem,** mammu, vīramāti, vecmammu **BENITU** pavadot Mūžībā.
Aija un Aivars Mežali

